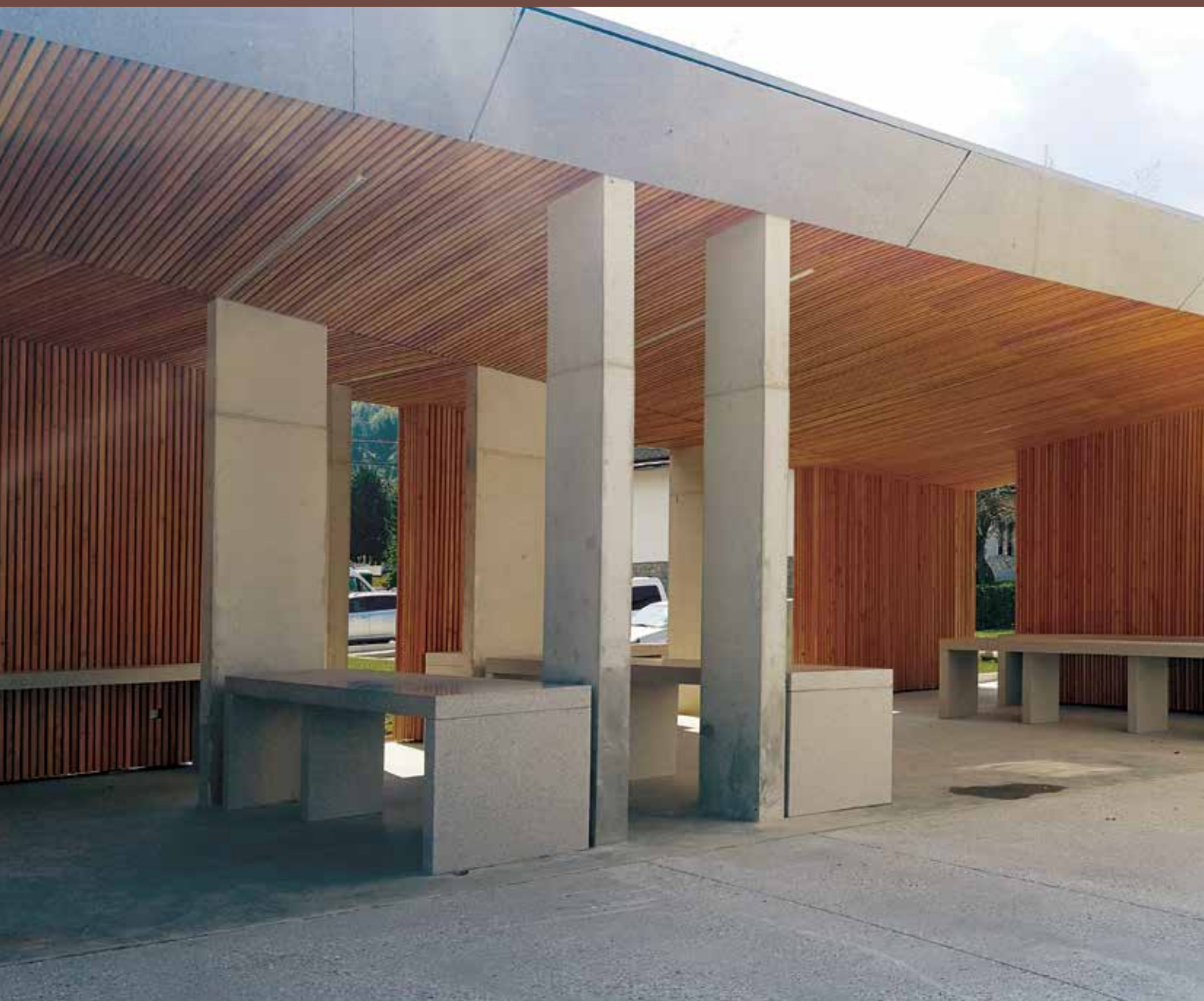

GLASILO OBČINE MEŽICA

ŠUMC

LIV. ŠTEVILKA / SEPTEMBER 2018

KAZALO

BESEDA UREDNICE

2

UVOD

3

JAVNI RAZPISI OBČINE MEŽICA

4

INVESTICIJE 2014 - 2018

5

ZAZIDAVA: ME53-OPPN, BARGETOVO, POTOČNIKOVO, XYZ, ... ???

13

UREDITEV VARNE ŠOLSKE POTI

16

VAROVANJE ŠOLSKIH POTI

18

PRIKAZOVALNIKI HITROSTI

20

UREDITEV NOVE TRŽNICE

21

PROJEKT MED-O-VITA

22

MED

24

DAN ZDRAVJA 2018

26

SKUPAJ ZA ZDRAVJE OTROK V VRTCU

28

CIVILNA ZAŠČITA - SPORAZUM O ČEZMEJNEM SODELOVANJU

29

120 LET PGD MEŽICA

31

POZDRAV ROŽNIKU

32

MEŽICA POJE, PLEŠE IN IGRA 2018

34

DEKANIJSKO SREČANJE CERKVENIH ZBOROV

39

MEŽIČARJI OD TOD IN TAM: IZR. PROF. DR. MAKSIMILIJAN MATJAŽ

41

ODVETNIŠKI NASVET: JABLANA JE NAŠA, ČIGAVO PA JE JABOLKO?

46

PRISPEVKI VRTCA IN OSNOVNE ŠOLE MEŽICA

48

MEŽICA OPEN 2018

51

SVETOVNE IGRE MLADIH V CELOVCU

53

Z LAHKIM LETALOM NAD TEŽKE NALOGE

56

DIRKA NA ŠTENGE

58

PRIMOŽ DOLER - KOLESARSKI TURIZEM

60

Beseda urednice

Bralke in bralci Šumca, pozdravljeni.

Povečan promet na cestah, živahnost na pločnikih okoli osme zjutraj (ali še malo prej) in od prve popoldanske dalje, koraki, ki niso tako ležerni in sproščeni kot nekaj tednov nazaj, sporočajo, da je poletni dopustniški čas nepreklicno za nami. Za večino nas. Upati je, da se delovnih nalog lotevamo polnejši elana kot pred počitnicami.

MLADEŽ smo posedli v šolske klopi in tam se naši nasledniki učijo za znanje, za ocene, za prihodnost. Tudi našo. Ko bodo današnji šolarčki veliki možje in žene, bodo naši mehaniki, natararji, zdravniki, učitelji, župani, čistilci, varuhi reda in miru ... Ob takem razmišljanju se mi zdi zelo pomembno, da jim pomagamo odrasti v zares poštene in odgovorne ljudi. Ne samo zaradi njih, ampak tudi in predvsem zaradi nas. Včasih se nam sicer zasmilijo, kako zelo obremenjeni so, in nas zasrbijo prsti, da bi kaj naredili namesto njih, a mislim, da jim ni hudega. In če se bodo kot majhni naučili opraviti svoje majhne zadolžitve vestno in odgovorno, se nam ni treba bati, da bomo v prihodnosti, ko bodo veliki, slabo postreženi, nenatančno postrizeni, niti da bo našemu zobozdravniku vseeno, kako nam bo zaplombiral štirico levo zgoraj (ali, bognedaj, spregledal, da je pomoči potrebna petica desno spodaj, in brez premisleka zavrtil v zdravega, ker je, ko je nosil še majhne čeveljce, tako ali tako vse mama za njim popravila). Naši Janezki se ne učijo in ne delajo domačih (in drugih) nalog samo za kljukico, delajo jih zato, da jim, ko bodo Janezi, ne bo težko opravljati svojega dela tako, kot je treba.

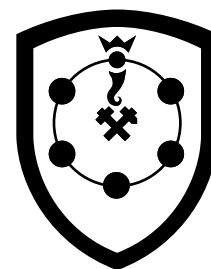
Ko so počitnice le še vrečica sladkih spominov, je čas za občudovanje največičastnejše transformacije narave.

Jesen redko mine brez, da bi naredila vtis. Ona svoje delo vedno dobro opravi. Prav gotovo natančno barva svoje liste že od malega.

Bodite dobro.

Jerneja Vertačnik

Spoštovane občanke in občani,

jesen je čas, ko pobiramo pridelke, ki smo jih skozi vse leto skrbno negovali, zalivali, okopavali, pleli in skrbeli zanje. Ko pospravimo pridelek, vsekakor čutimo posebno zadovoljstvo, saj sta delo in čas, ki smo ju porabili za delo na vrtu, obrodila sadove.

Menim, da je to dobra prisproda tudi za opravljeno delo v naši občini. Ob pogledu nazaj in okoli sebe smo z opravljenim lahko upravičeno zadovoljni. Kot dober gospodar pa si že zastavljamo nove cilje z željo, da bo naslednja letina še obilnejša in bogatejša.

Čas hitro teče in mandat občinskemu svetu ter županu Občine Mežica je naokoli, zato je prav da potegnemo črto pod opravljeno delo. Kot rečeno, smo v preteklih letih postorili veliko in verjamem, da smo na pravi poti tudi za naprej. K uspešnemu razvoju ste veliko pripomogli tudi vsi vi, ki pomagate, ustvarjate in živite s svojim krajem, dajete pobude, sodelujete v društvih ali preprosto priskočite na pomoč, ko je ta najbolj potrebna. Vsem in vsakomur posebej se za vaš trud in prispevek iskreno zahvaljujem.

V preteklih mandatih smo zastavili dobro razvojno vizijo občine Mežica, ki jo sedaj uspešno uresničujemo, tudi s pomočjo državnih in evropskih sredstev. Skupaj uresničujemo enakomeren razvoj celotne občine, kjer ne zapostavljamo nobenega zaselka, stranske poti ali posameznika ... Pa čeprav nam vsega, kar si želimo, žal ne uspe postoriti naenkrat, saj denarja enostavno ni dovolj. O dosežkih smo vas vseskozi in redno obveščali v občinskem glasilu Šumc, pregled opravljenega dela pa je podan tudi v tej številki in na uradni spletni strani Občine Mežica.

Spoštovane občanke in občani, naj bo vodilo – Za boljši jutri vseh nas – zaveza, s katero bomo nadaljevali naše delo tudi v prihodnje, v dobro razvoja občine Mežica ter boljšega življenja vseh naših občank in občanov.

Ob koncu mandata se za uspešno sodelovanje in pomoč zahvaljujem vsem sodelavcem občinske uprave, članom občinskega sveta, članom odborov, komisij in zunanjim strokovnim sodelavcem, vam, spoštovani občani, pa hvala za naklonjenost, spodbude in sodelovanje.

Župan Občine Mežica
Dušan Krebel

JAVNI POZIV ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA PODELITEV PRIZNANJ V OBČINI MEŽICA IN RAZPIS ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA PRIZNANJA NA PODROČJU ŠPORTA IMATA V LETOŠNJEM LETU, ZARADI JESENSKIH LOKALNIH VOLITEV, SKRAJŠANI ROK ZA ZBIRANJE PREDLOGOV, OD DNEVA OBJAVE 22.8.2018 DO 1. 10.2018 DO 10.00.

JAVNI RAZPISI

Na podlagi 14., 15., 16., in 18. člena Odloka o grbu, zastavi, občinskem prazniku in priznanjih v Občini Mežica (Uradni list RS, št. 47/98 in 75/12) Občina Mežica razpisuje

JAVNO ZBIRANJE PREDLOGOV ZA PODELITEV PRIZNANJ V OBČINI MEŽICA

Občina Mežica podeljuje naslednja priznanja:

- ZLATI GRB,
- ČASTNI OBČAN OBČINE MEŽICA.

Zlati grb Občine Mežica podeljuje občinski svet občine najzaslužnejšim občanom, samostojnim podjetnikom, pravnim osebam, društvom in organizacijam, ki s svojim delom znatno prispevajo k razvoju kraja. Zlati grb Občine Mežica podeljuje občinski svet na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Za posebne zasluge lahko občina posameznikom, ki so s svojim delom in ustvarjalnostjo pomembno prispevali k ugledu kraja, podeli naziv »Častni občan Občine Mežica«. Naziv Častni občan lahko podeli tudi posameznikom, ki niso občani občine in so bili rojeni na območju občine, ali so določen čas živeli na območju občine, ali so svojim delovanjem in dosežki bistveno prispevali k ugledu kraja. Naziv »Častni občan Občine Mežica« podeli občinski svet na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Kandidate za priznanje Zlati grb in Častni občan Občine Mežica lahko predlagajo: občani, klubi, društva, športne organizacije, podjetja, javni zavodi ...

Predlog mora poleg osnovnih podatkov o kandidatu vsebovati podrobno utemeljitev in ustrezno dokumentacijo.

Predloge za podelitev priznanj v Občini Mežica pošljite v zaprti kuverti na naslov OBČINA MEŽICA, Trg svobode 1, Mežica s pripisom »Javno zbiranje predlogov za podelitev priznanj v Občini Mežica« do 1.10.2018 do 10.00.

Priznanja za leto 2018 bodo podeljena na prireditvi v počastitev občinskega praznika v decembru 2018.

Vse dodatne informacije so na voljo na Občini Mežica, telefon 02 82 79 356.

Občina Mežica

Na podlagi Pravilnika o podeljevanju plakete Občine Mežica na področju športa in priznanja športnika leta v Občini Mežica objavlja Občina Mežica

RAZPIS ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA

- PLAKETO ZA POSEBNE DOSEŽKE NA PODROČJU ŠPORTA
- PRIZNANJE – ŠPORTNIK LETA
- PRIZNANJE – PERSPEKTIVNI ŠPORTNIK

Kandidate lahko predlagajo klubi, društva, druge športne organizacije, podjetja, javni zavodi in občani občine Mežica.

Predlog mora poleg osnovnih podatkov o kandidatu vsebovati tudi podrobno utemeljitev in ustrezno dokumentacijo o doseženih rezultatih oz. delu. Predlogi se naj pošljejo oziroma dostavijo na naslov:

Občina MEŽICA
Komisija za mlade in šport
Trg svobode 1
2392 MEŽICA,
s pripisom »Za priznanje na področju športa«
Rok za oddajo predlogov je:
1.10.2018, do 10.00.

Vse dodatne informacije so na voljo na Občini Mežica, telefon 02 82 79 356.

Občina Mežica

INVESTICIJE

Pregled izvedenih investicij Občine Mežica v mandatnem obdobju 2014 - 2018

Spoštovane občanke in občani,

Z letošnjimi lokalnimi volitvami bodo prenehali mandati članom občinskega sveta in županu. S konstituiranjem nove zasedbe občinskega sveta in potrditvijo župana se bodo na novo oblikovala tudi delovna telesa (odbori in komisije) občinskega sveta.

Občinska uprava, ki je zadolžena za uresničevanje v vsakoletnem proračunu zastavljenih projektov in drugih opravil in

nalog, je ob izteku mandata pripravila pregled pomembnejših naložb in projektov, ki so bili izvedeni oz. bodo še dokončani v tem mandatnem obdobju. Nabor investicijskih del je zelo raznolik in zajema področje izgradnje občinskih cest in poti, vlaganj v kanalizacijsko in vodovodno omrežje, gradnjo in obnovo objektov za šport in rekreacijo, zdravstvo, šolstvo ter kulturo. Pri realizaciji investicij smo skoraj brez izjem sledili prioriteten ciljem, ki so bili sofinancirani z nepovratnimi evropskimi in državnimi sredstvi.

Ceste in druge javne površine

Cesta na Štenge

Obnovili in asfaltirali smo lokalno cesto Mežica – Podkraj – Štenge (od odcepa Škudnik do odcepa Golob) v dolžini 1.680 metrov. Vrednost celotne naložbe je znašala 365.000 eur.

Kopališka pot

Investicija je obsegala preplastitev ceste z asfaltno prevleko, izgradnjo fekalne in meteorne kanalizacije ter javno razsvetljava. Vrednost investicije je znašala 110.000 eur.

Gospovetska cesta

Zamenjali smo fekalno in meteorno kanalizacijo ter preplastili ulico in zgradili nov pločnik. Prenovila se je tudi javna razsvetljava. Vrednost investicije je znašala 90.000 eur.

Lenartova ulica – zgornji krak

V celoti se je obnovilo cestišče, uredili smo tudi nova javna parkirišča, novi sta meteorna in fekalna kanalizacija ter javna razsvetljava. Vrednost naložbe je znašala 90.000 eur.

Ureditev parkirišča pri zdravstvenem domu

Na celotnem prostoru za zdravstvenim domom smo zaradi potreb po parkiranju uporabnikov zdravstvenega doma in bližnjih stanovalcev uredili večje parkirišče s 23 parkirnimi mesti. Javno parkirišče je tudi primerno osvetljeno. Vrednost naložbe 40.000 eur.

Polena

Uredili smo celotno preplastitev cestišča pred bloki in uredili parkirišča z javno razsvetljavo in kanalizacijo. Od uvoza z regionalne ceste proti restavraciji smo na novo preplastili dotrajano cestišče, uredili pločnik in javno razsvetljavo. Preplastili smo tudi obe avtobusni postajališči na Poleni in cesto mimo Kojzeka proti Podzemlju Pece. Vrednost naložbe, ki se je izvajala fazno znaša skupaj 200.000 eur.

Pešpot na Stržovo

V okviru triletnega projekta smo uredili tlakovano stopnišče z javno razsvetljavo na Stržovo od Podjunske ceste do vrha naselja. Vrednost naložbe je znašala 120.000 eur.

Leška cesta mimo Mercatorja

Obnovili smo celotno kanalizacijsko in vodovodno omrežje v cestnem telesu, preplastili vozišče in pločnik, namestili ulično razsvetljavo in zasadili drevored. Investicija v višini 70.000 eur.

Povezovalna pešpot Knapovška ulica – Narodni dom

Na novo smo uredili povezovalno pešpot med Knapovško cesto pri gasilskem domu in Narodnim domom, ki predstavlja varno šolsko pot. Pot je tudi primerno osvetljena z javno razsvetljavo. Vrednost investicije je znašala 20.000 eur

Trg 4. aprila

Uredili smo nov povezovalni pločnik od Narodnega doma proti blokom in javno razsvetljava.

Ureditev dodatnih parkirišč na pokopališču Mirje

Za potrebe parkiranja na pokopališču Mirje se je dogradilo še 12 parkirnih mest

Preplastitev ulice proti Doriču in cestnih odsekov mimo kmetij

V izgradnji je odsek ceste od Knapovške ceste proti Doriču, kjer se bo obnovila kanalizacija, vodovod in preplastilo cestišče ter namestila javna razsvetljava. Preplastili smo tudi nekaj cestnih odsekov mimo kmetij in sicer p.d. Presenc, Pikavat, Adam in Naveršnik.

Novogradnja ceste mimo kmetije Gutovnik

Še v letošnjem letu začenjamo z novogradnje obvozne ceste mimo kmetije Gutovnik.

Rekonstrukcija mostov

V celoti smo sanirali dotrajane obstoječe lesene premostitvene konstrukcije na več mostovih čez reko Mežo, in sicer smo obnovili **Orešnikov most, most Marholče in most pri Lovskem domu**. V fazi obnove pa je že tudi Štrikarjev most.

Orešnikov most

Most pri Lovskem domu

Most Marholče

Tržnica

V mestnem jedru smo zgradili moderno zasnovan objekt tržnice. Vrednost investicije je znašala 180.000 eur. Več o gradnji, namenu in ciljnih tržnice pa v posebnem članku v tej številki Šumca.

Prenova mestnega jedra

V zaključni fazi so dela na celoviti prenovi mestnega jedra, ki obsega območje od angleške vile do občinske stavbe. Prenova obsega ureditev betonskih pohodnih površin, ureditev zelenih površin s parkovno zasaditvijo, urbano opremo ter javno razsvetljavo. Zgradili smo tudi nekaj dodatnih parkirnih mest. Vrednost investicije znaša 180.000 eur.

Objekti za šport in rekreacijo

Občina Mežica je že pred leti prepoznala potrebo po celostni ureditvi **Športnega parka v Mežici**, ki je ključal po obnovi. S poudarjanjem rekreacije in športa kot sestavin zdravega življenjskega sloga, naraščajo tudi potrebe po tovrstnih površinah. Zgradili smo servisni objekt s slačilnicami, kopalnicami in drugimi potrebnimi prostori, ki športnikom omogoča vadbo v športnem parku. V objektu je tudi bar. Uredila se je tudi okolica servisnega objekta s kaskadmi, urbano opremo in zasaditvijo. Vrednost gradbenih del je znašala 850.000 eur.

Občina je poskrbela tudi za postavitve objektov za šport in rekreacijo za otroke vrtca in prve triade osnovne šole. Postavljena so bila **otroška igrala**. Vrednost igral je znašala 46.000 eur.

Na območju športnega parka ob »Pešngi« smo postavili **fitnes na prostem**. Fitnes je namenjen rekreativni vadbi vseh občanov na prostem. Nepovratna sredstva v višini 7.000 eur.

Športni park – servisni objekt z okolico

Plezalo na igrišču Osnovne šole Mežica

Večnamensko igralo Vrtec

Fitnes na prostem

Druge naložbe

Poleg rednih investicijsko vzdrževalnih del in zamenjave dotrajanih kanalizacijskih vodov v sklopu obnove cest smo dokončali tudi **izgradnjo desnobrežnega kanalizacijskega kolektorja**. Kar pomeni, da se pretežni del gospodinjstev na desnem bregu Meže lahko priklapi na čistilno napravo, zlasti je to pomembno za priključitev podjetij v obrtni coni Ob Meži.

V sklopu polaganja elektro-kablovoda in kanalizacije smo v celoti preplastili ulico **Ob Meži in v industrijski coni Ob Meži**, kjer smo na novo preplastili dovozno cesto in druge javne površine potrebne za delovanje podjetij v coni. Uredila se je tudi meteorna kanalizacija in javna razsvetljava.

Postavitev neprometne signalizacije

Postavili smo neprometno signalizacijo (usmerjevalne lamele) ob regionalni cesti in ob lokalnih cestah. Prav tako smo na območju občine z usmerjevalnimi lamelami označili kmetije.

Usmerjevalne lamele ob regionalni cesti

Usmerjevalne lamele za označevanje kmetij

Po vsej Mežici smo postavili 10 ekoloških otokov.

Ekološki otoki so zasnovani na tak način, da se zlijejo z okolico, oplešajo javni prostor, hkrati pa diskretno skrijejo zabojnike za odlaganje surovine.

Ekološki otok

Obnovili smo fontano na Trgu svobode, ki nam ni bila več v ponos, saj je bil kamen povsem uničen in je bila nujno potrebna celovite obnove. Po celotni površini fontane je sedaj nov kamen granit. Obnovili smo tudi povsem dotrajane betonske kaskade. Trg svobode, ki predstavlja vstopno točko v urbano mestno jedro, je dobil lepši izgled.

Obnovljena fontana na Trgu svobode

Betonske kaskade na Trgu svobode

Obnova kapelice na spominskem parku.

Na podlagi smernic Zavoda za zaščito kulturne dediščine smo obnovili kapelico na spominskem parku. Spomeniško zaščitena kapelica je bila v zelo slabem stanju, zato je bila temeljita obnova nujna. Kapelica je temeljito gradbeno sanirana, zamenjano je tudi ostrešje in kritina, prav tako so obnovljene freske in oltar.

V pritličju osnovne šole smo povsem na novo uredili novo **šolsko zobozdravstveno ordinacijo**, ki bo omogočala boljše pogoje dela. Vrednost ureditve prostorov je znašala 40.000 eur. Ordinacijo je opremila je šolska zobozdravnica.

Ob vsem navedenem je bilo izvedeno še veliko drugih manjših naložb in projektov ter drugih investicijsko vzdrževalnih del na komunalni opremi, o katerih smo vas sproti seznanjali v Šumcu in na spletni strani občine.

Prav tako pa se je veliko dogajalo na družbenem in društvenem področju. Nadaljevale so se vsakoletne poletne prireditve pod naslovom Mežiško poletje, z začetkom zime smo se družili na tradicionalnem Barbarinem sejmu, koledarsko leto pa zaključili na prireditvah Veselega decembra pred Narodnim domom. Za velik dosežek na področju družabnega življenja pa si je

potrebno šteti ustanovitev in začetek delovanja Medgeneracijskega centra Mežica.

Občinska uprava se vsem deležnikom, ki so kakorkoli pripomogli k uresničitvi zastavljenih ciljem, najlepše zahvaljuje. Prav tako se zahvaljujemo vsem občankam in občanom, ki so bili razumevajoči in strpni ob izvajanju raznih gradbenih del, ki so povzročala hrup, prašenje, zastoje v prometu itd. Tudi v bodoče si želimo veliko tvornega sodelovanja za doseg zastavljenih ciljev.

Blaž Šaloven,
direktor občinske uprave Občne Mežica

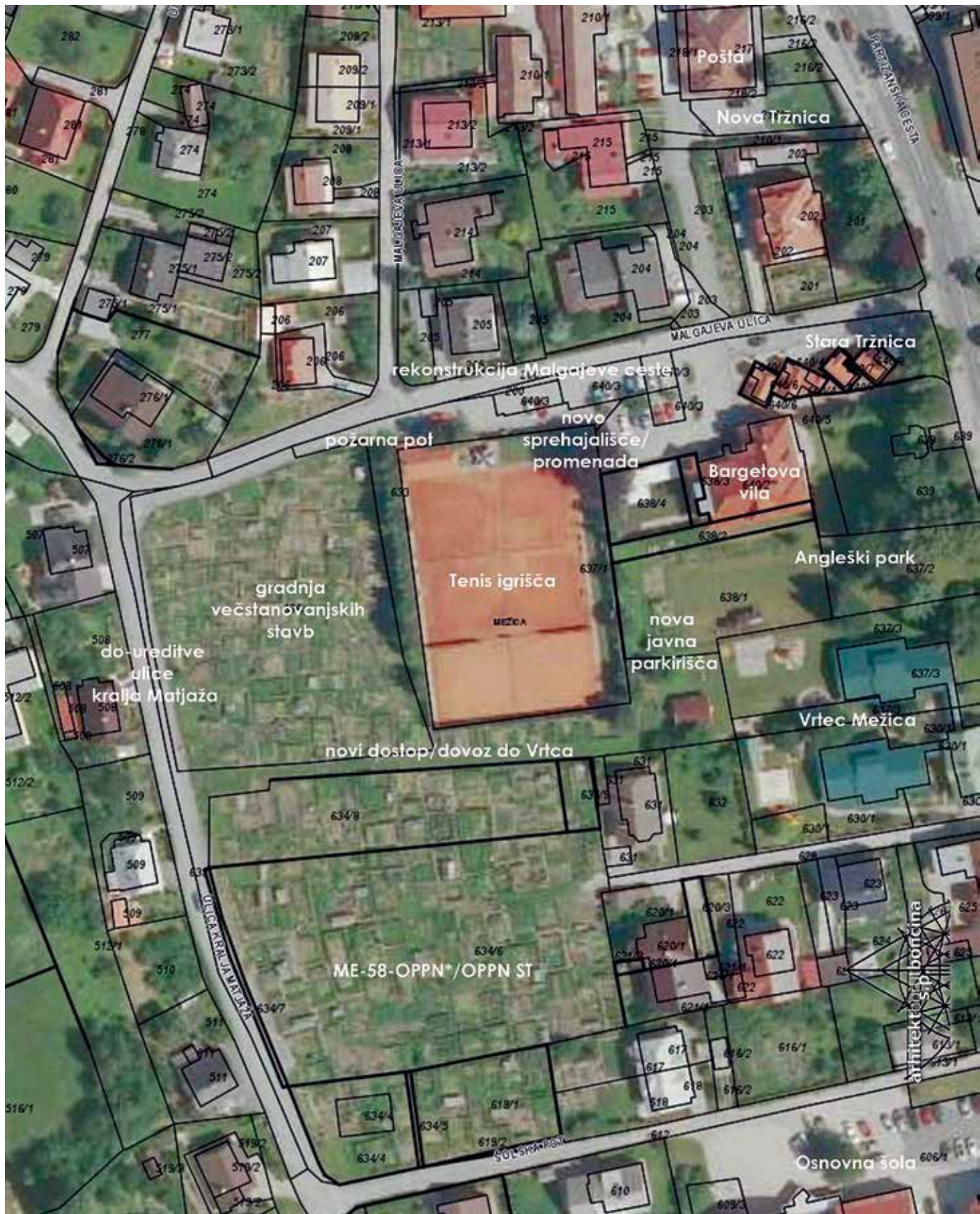
Zazidava: ME53-OPPN*, Bargetovo, Potočnikovo, Xyz, ... ???

V osredju mesta Mežica, v pravokotniku med Malgajevo, Šolsko, vrtcem in Kralj Matjažovo so Mežičani dolga leta gojili najrazličnejšo zelenjavo na premnogih »gartlnih«, znanih kot Stoparjevi travniki. Prevladovalo je prepričanje, da so to kmetijske površine. Vendar pa, ne glede na to, da zemljišča niso bila pozidana, so že od leta 1987 opredeljena kot stavbna in pred stihjsko pozidavo zavarovana z določilom izdelave zazidalnega načrta – prostorskega akta, ki se danes imenuje »podrobnejši občinski

prostorski načrt« (OPPN). Pred slabim letom je na podlagi pobude lastnikov zemljišča in v skladu z dolgoletno rezervacijo zemljišča za stanovanjsko poselitev Občina Mežica sprejela prostorski akt »Odllok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu ME58-OPPN* (Stoparjevi travniki)«. Le-ta na tem območju omogoča dopolnilno gradnjo stanovanjskih stavb, enostavnih in nezahtevnih objektov, javne gospodarske infrastrukture, grajenega javnega dobra in komercialnih energetskih in komunikacijskih

vodov. V tem odloku je Občina Mežica za zagotovitev javnega interesa na severnem delu le-tega rezervirala traso za novo povezovalno cesto za potrebe vrtca Mežica.

V letu 2018, ko je projekt preureditve Partizanske ceste skozi mesto Mežica v svoji zaključni fazi, na Stoparjevih travnikih pa se že gradijo enostanovanjske stavbe, je Občina Mežica pristopila k postopkom za ureditve zaledja centra mesta Mežica, saj želimo zagotoviti:

- ureditev varne šolske poti in varen in kontroliran dovoz/odvoz otrok v Vrtec Mežica oz. znotraj centra mesta Mežica;
- do- in pre-ureditev obstoječih javnih prometnih in neprometnih površin dveh kategoriziranih občinskih cest (Malgajeve in kralj Matjaževa);
- gradnjo okolju prijaznih (skoraj nič-energetskih) več večstanovanjskih stavb za potrebe mladih družin z minimalnim ogljičnim odtisom in finančno vzdržno gradnjo;
- do-, pre- in ureditev okolju in ljudem prijaznih robnic urbanih športnih in bivalnih površin;
- do-, pre- in ureditev okolju in ljudem prijaznih odprtih urbanih zelenih površin.

V navezavi z določili Občinskega prostorskega načrta (=OPN) in veljavne zakonodaje in zaradi prepleta javnih in zasebnih interesov na zadevnem območju, kjer že stoji Bargetova vila z angleškim parkom in športni sklop – teniška igrišča, se je izdelal koncept in ustrezne strokovne podlage. Izkazalo se je, da je za ureditev tega območja možno uporabiti veliko izgrajenega na tem območju, a vseeno k izgradnji pristopiti enovito in usklajeno. Predvidena pre-ureditev celotne vozne in obrobne površine Partizanske ceste skozi Mežico, ki je v fazi revizije, predvideva preureditev številnih, sedaj uporabnikom precej neprijaznih križišč v Mežici; med njimi tudi križišči Moederndorferjeve in Malgajeve. In prav skrb za najmlajše je pri urejanju tega območja postavila na prvo mesto izgradnjo povezovalne ceste. Le-ta bo potekala na

severni strani Stoparjevih travnikov, od Ulice kralja Matjaža do zalednih igrišč in zadnjega vhoda Vrtca Mežica. Izvedena bo kot območje umirjenega prometa z največjo hitrostjo vožnje 5 km/h, kjer bodo »kraljevali« pešci. Urejena bo s površino brez arhitekturnih ovir z obojestranskim drevoredom in zaključila se bo s parkiriščem, prirejenim za nemoten dovoz in odvoz otrok.

Istočasno želimo novo pešaško povezavo z Malgajevo ulico, promenado/sprehajalno površino, ki bo potekala med zunanjo in notranjo ograjo na vzhodni strani teniških igrišč. Na obstoječem notranjem prostoru za gledalce bo nameščena urbana oprema (posednice, koši za odpadke ...), morebiti pa tudi športni elementi za vadbo na prostem. S tem se bo uredila povezana površina okoli celotne Bargetove vile in podobna povezovalna pot bo izvedena tudi vzdolž zahodne strani teniških igrišč, ki bo služila tudi kot interventna pot nove zazidave.

OPN namreč na tem območju poleg javnih stavb omogoča tudi gradnjo večstanovanjskih stavb. V samem centru Mežice nameravamo omogočiti gradnjo vsaj dvanajstih stanovanjskih enot, namenjenih mladim družinam, ki bo omogočala okolju in stanovalcem čim prijaznejši način gradnje ob hkratno minimalnem ogljičnem odtisu ter s skoraj ničelno energetsko izvedbo. Stavbe bodo tri etažne, tako, da ne bodo presegale višine Bargetove vile, z možnostjo izvedbe medetaž, ob primernih geomehanskih odčitkih bodo kletne etaže pogojno dopustne. Organizacija stanovanjskih enot bo omogočala prepletanje

tlorisov. In pozidana bo največ polovica površine območja ob zahtevi, da bo morala biti najmanj četrtnina celotne površine območja zatravljena in zasajena z drevesi oziroma grmovjem.

Območje okoli teniških igrišč bo potrebno urbanistično uskladiti in krajinsko-arhitekturno in hortikulturno prečistiti ter ustrezno ojačati južno podporno škarpo, urediti dostope brez arhitekturnih ovir z nivoja povezovalnice in parkirišča na nivo igrišč. Sočasno pa bi želeli območje okoli Bargetove vile, kjer je urejen angleški park z vodnim elementom in zasajena 400-letna trta, opremiti z urbano opremo ter park v celoti arhitekturno in ureditveno osvežiti/ prečistiti ter urediti ustrezno zeleno bariero vzdolž južnih/zadnjih sten stare tržnice.

Zaradi delitve območja ME53-OPPN* na tri sklope iščemo tudi primerno ime za slehernega od njih.

Menimo, da je sta Bargetova vila in angleški park že tako zakoreninjena v vsakodnevni govor, da ne rabita dodatnega imena. Verjetno so tudi teniška igrišča del našega/vašega vsakodnevnega marnanja/paberkanja.

Kaj pa nepozidan del med Teniški igrišči in Ulico kralja Matjaža, kjer se predvideva večstanovanjska gradnja? Kako bi vi poimenovali ta del? Naprošamo vas, da svoje ideje sporočite na info@mezica.si in kot zadevo navedete »IME NOVE VEČSTANOVANJSKE ZAZIDAVE«.

Borut Bončina,
univ. dipl. inž. arhitekt, ZAPS
1254A, občinski urbanist
Občine Mežica

UREDITEV VARNE ŠOLSKE POTI IZ NASELJA STRŽOVO V OŠ MEŽICA

Namera Občine, da uredi varno pešpot iz naselja Stržovo, območja Podjunske ulice in Celovške ceste do centra Mežice je stara že vrsto let. Bilo je več poskusov, da se stanje celovito uredi, zadnji sega v leto 2010. Takrat je bila namera, da država v okviru predvidene rekonstrukcije regionalne ceste

proti Rehtu reši tudi problem slabe prometne varnosti pešcev na tem območju.

Takrat predlagana prometna ureditev območja Podjunske ulice in Celovške ceste, ki bi bistveno izboljšala prometno varnost na tem območju mesta Mežica od neposredno priza-

detih občanov ni bila sprejeta, njena potrditev in realizacija pa sta bili tako odloženi.

Zavedajoč se problema slabe prometne varnosti predvsem pešcev je Občina pristopila k izvajanju posamičnih ukrepov za izboljšanje le-te na trasi šolske poti s Stržovega v center Meži-

Slika 1. Predlagana ureditev Celovške ceste

ce. Tako smo v preteklih letih v sodelovanju z DRSC uredili prehod za pešce preko regionalne ceste proti Rehtu, uredili pešpot na Stržovem in rekonstruirali Gosposvetsko ulico, tako, da je tam urejena površina za pešce.

Da zagotovimo varno šolsko pot od naselja Stržovo do centra mesta, je potrebno ustrezno urediti le še odsek Celovške ceste od Gosposvetske ulice do priključka na regionalno cesto na Trgu svobode. Strokovna

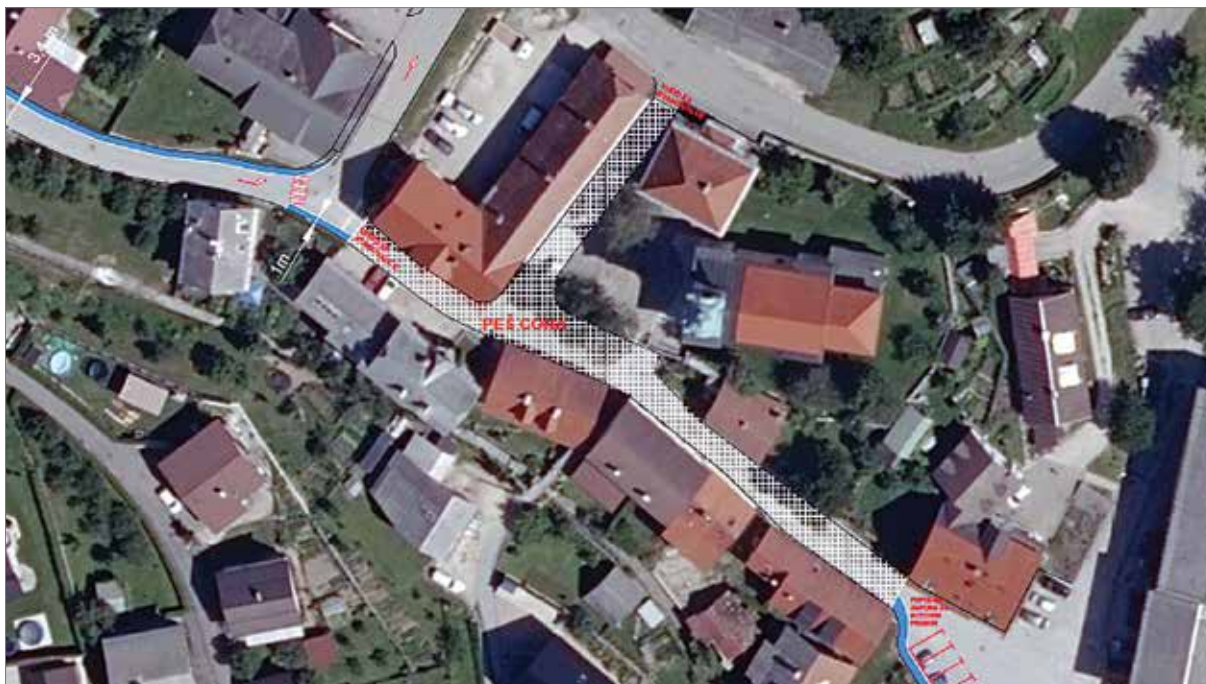
služba RRA Koroška je izdelala načrt prometne ureditve omejenega odseka Celovške ceste. Načrt je bil izdelan na podlagi projektne naloge, ki jo je potrdil pristojni odbor O.S. Občine Mežica v maju 2018.

Slika 2. Predlagana ureditev Celovške ceste od priključka Gosposvetske ulice do priključka na reg. cesto proti Rehtu

Slika 2a. Predlagana ureditev površine za pešce na Celovski cesti

Slika 3. Predlagana ureditev »Peš cone«

Izvedba omenjega načrta prometne ureditve vzpostavlja varno peš povezavo na Celovški cesti med Gosposvetsko ulico in Trgom svobode. (Slika 1).

Da zagotovimo varno peš povezavo na omenjem odseku je predlagana preureditev Celovške ceste v enosmerno cesto med Gosposvetsko ulico in priključkom Celovške na regionalno cesto proti Rehtu. Ob tem se uredi površina za pešce

vzdolž ceste, širine 1 m. (Slika 2 in Slika 2a)

Načrt izvedbe predvideva tudi ureditev enosmernih povezav med Podjunsko ulico in Celovško cesto, s tem se ohrani zadovoljiv dostop vsem prebivalcem na tem območju

V nadaljevanju Celovške ceste mimo cerkve pa do stavbe s trgovino se uredi peš cona, kjer je omogočen dostop z

avtomobili samo za stanovalce. (Slika 3)

Ureditev peš površin vzdolž Celovške ceste in »Peš cone« po predstavljenem načrtu prometne ureditve zagotavlja neprekinjeno varno šolsko pešpot od naselja Stržovo do OŠ Mežica .

Občina Mežica
Služba za gospodarstvo
Milan Krivograd

VAROVANJE ŠOLSKIH POTI

Vsi udeleženci v prometu smo odgovorni, da naši šolarji varno prispejo na cilj, v začetku šolskega leta pa za varnost otrok na naših pločnikih intenzivneje skrbijo tudi člani Prostovoljnega gasilskega društva Mežica in član Združenja šoferjev in avtomehanicov.

Sedem prostovoljcev vsako jutro in v času odhoda šolarjev proti domu bdi nad prehodi za pešce in opozarja tudi šoferje na previdno vožnjo. Varujejo prehode za pešce čez regionalno cesto skozi Mežico in prehod preko regionalne ceste v križišču z Gosposvetsko ulico na Stržovem.

Varovanje poteka od prvega šolskega dne do 11. septembra, v manjšem obsegu pa se izvaja tudi po daljših prekinitvah pouka (krompirjeve počitnice, božično-novoletni prazniki).

J.V.

PRIKAZOVALNIKI HITROSTI – preventivni ukrep in vir podatkov za izboljšanje prometne varnosti

Prvotno je namen prikazovalnika hitrosti, da s prikazom izmerjene hitrosti vzpodbudi voznika, da zmanjša hitrost oz. jo prilagodi razmeram na cesti oz. predpisani najvišji dovoljeni hitrosti. Izmerjene hitrosti in drugi pridobljeni podatki pa so lahko tudi osnova za načrtovanje različnih ukrepov s področja prometne varnosti.

V Občini Mežica smo do sedaj namestili 4 prikazovalnike hitrosti, dva na regionalni cesti skozi Mežico in dva na Podjunki ulici. Sodeč po odzivih občanov je bil dosežen namen, vozniki na teh odsekih zmanjšujejo hitrost vozil. Da pa se nebi zanašali samo

na občutke imamo na razpolago tudi podatke.

V letu 2015 smo namestili prvi prikazovalnik hitrosti na Podjunki ulici in pri pripravi projekta Hitrostne ovire na R3 proti Rehtu uporabili meritve hitrosti, ki jih avtomatsko izvaja nameščeni prikazovalnik hitrosti. Rezultati meritev hitrosti vozil, ki vozijo v smeri proti centru mesta v obdobju 7.10.2015 do 10.03. 2016 povedo:

- v tem obdobju je 79,54 % vozil prekoračilo dovoljeno hitrost 30 km/h,
- 85% vozil je vozilo s hitrostjo do največ 48 km/h,
- maksimalna izmerjena hitrost

vozila v opazovanem obdobju je bila 95 km/h

V januarju 2018 smo namestili drugi prikazovalnik hitrosti na Podjunki ulici (Slika 1), ki meri hitrost vozil iz mesta proti Rehtu in rezultati meritev za obdobje od 11.1.2018 do 31.07.2018 so sledeči:

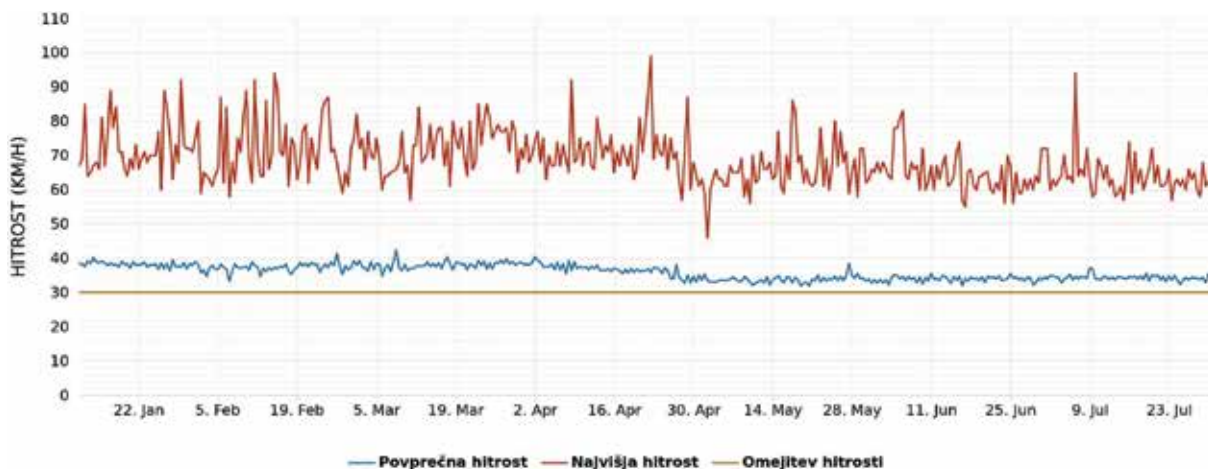
- v tem obdobju je 67,64 % vozil prekoračilo dovoljeno hitrost 30 km/h
- 85% vozil je vozilo s hitrostjo do največ 43 km/h,
- maksimalna izmerjena hitrost vozila v opazovanem obdobju je bila 99 km/h
- (22.04.2018 ob 15:00)
- V grafu je nazorno prikazano gibanje izmerjene hitrosti vozil (povprečne in najvišje) v opazovanem obdobju.

Podatki kažejo na upad tistih vozil, ki prekoračijo dovoljeno hitrost na Podjunki ulici in to je vzpodbudno.

Pridobljeni podatki pa služijo za načrtovanje tudi drugih preventivnih ukrepov za izboljšanje prometne varnosti. Podatki povedo, katere dneve in ob kateri uri se pojavljajo največje preko-

Slika 1: Prikazovalnik hitrosti na Podjunki ulici – meri hitrost v smeri proti Rehtu

Graf 1: Zaporedje povprečnih in maksimalnih hitrosti za obdobje od 11.01.2018 17:30 do 31.07.2018 17:30

račitve predpisane hitrosti vozil, kar je lahko usmeritev policiji za njeno preventivno delovanje.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine je podprl namero občinske uprave, da ob bodočem načrtovanju

ali presoji predlogov javnosti po izvedbi hitrostnih ovir na občinskih cestah predhodno pridobi podatke o meritvah hitrosti na obravnavanih odsekih.

Vsakokratni »smeški« s prikazovalnikov hitrosti naj bodo nam

voznikom vzpodbuda, da se še naprej obnašamo odgovorno do sebe in do drugih udeležencev v prometu.

Občina Mežica,
Služba za gospodarstvo
Milan Krivograd

Ureditev nove tržnice

Občina Mežica je v okviru projekta »Ureditev mestnih tržnic v Mežiški dolini« v centru kraja zgradila novo tržnico v velikosti 140 m².

Gre za odprt objekt z vsemi elektrovodi, javno razsvetljava ter pitnikom. Konstrukcija objekta je betonska (betonski stebri), zunanji del pa je obdelan z lesenimi letvicami. V objektu so

postavljeni pulti za prodajo raznih domačih pridelkov, izdelkov in drugih stvari. Z zadnje strani tržnice je možen dostop za dostavo ter urejen javni wc.

Z izgraditvijo oz. ureditvijo tržnice bodo dani pogoji za prodajo doma pridelane, zdrave hrane s čimer želimo izboljšati kvaliteto življenja v

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

občini, saj bodo do tovrstnih pridelkov prišli tudi prebivalci, ki se ne ukvarjajo s kmetijstvom in ne pridelujejo hrane sami. Lokalnim pridelovalcem bo dana priložnost za dodatni vir dohodka, na drugi strani pa se bo izboljšala ponudba zdrave in sveže zelenjave ter drugih artiklov za lokalno prebivalstvo in turiste, ki nas bodo obiskali.

Prav tako želimo z investicijo centralizirati ponudnike na eno mesto saj le tako lahko tržnica dobro posluje. V samem centru želimo

vzpostaviti boljše vzdušje ter popestriti življenje z raznimi dogodki ter prireditvami. Investicija je bila 85% sofinancirana s strani Agencije RS za kmetijske trge in razvoj podeželja.

Uradna otvoritev nove tržnice bo v začetku oktobra 2018.

Občina Mežica, Služba za gospodarstvo
Mateja Mešnjak

Projekt MED-O-VITA

Občina Mežica je v okviru projekta MED-O-VITA po centru kraja uredila krožno učno čebelarstvo pot v dolžini enega kilometra.

Zasnova in ureditev učne čebelarstvo poti v Mežici prikazujeta pomen čebel in čebelarstva ter zgodovino čebelarstva v mežiški dolini, s poudarkom na varstvu naravne, kulturne in

zgodovinske dediščine. Na poti imamo urejenih šest točk v obliki satovja. Vsaka točka je urejena s tablami, katerih avtor je Ciril Horjak, eden najbolj priznanih slovenskih risarjev, po

rodu Korošec. V skladu z načrtom in navodili zeliščarke, ki je sodelovala v operaciji, smo zasadili zeliščarne grmovnice in medonosne rastline.

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

Vljudno vas vabimo na uradno otvoritev Čebelarške poti, ki bo v ponedeljek 24.09.2018 Na njej bo prisoten tudi avtor tabelskih poslikav Ciril Horjak.

Na vseh točkah smo postavili tudi urbano opremo. Čebelarška učna pot se začne v neposredni bližini učnega čebelnjaka pred nekdanjih hotelom ter se s šesto točko zaključi v Čebelarški zbirki »Gallob«. Vsebina in ilustracije na tablah so zelo privlačne. Prikazujejo različne motive:

- Nekaj o čebeli – kaj je čebela;
  - Čebela in človek – kje živijo čebele, kako pomembne so za ljudi ...;
  - Čebelarstvo pri nas – znani slovenski čebelarji;
  - Čebelarstvo v Mežici;
  - Čebele in umetnost;
  - Svetovni dan čebelarstva.
- To je samo delček vsebine, kaj več pa boste izvedeli na posa-

meznih lokacijah.

Vrednost projekta je bila 30.000,00 €, projekt pa je bil v višini 85% sofinanciran s strani Agencije RS za kmetijske trge in razvoj podeželja.

Občina Mežica
Služba za gospodarstvo
Mateja Mešnjak

MED

Znano je, da med že od nekdaj velja za domače zdravilo. O tem govorijo razni zapisi starih civilizacij: Egipčanov, Grkov, Rimljanov ... do dandanes. To potrjujejo tudi razne strokovne študije raziskovalnih ustanov, klinik in bolnišnic, ki preizkušajo med tudi pri zdravljenju ran. Najbolj pa je poznan kot živilo, ki se uporablja v prehrani, lahko samo kot sladilo ali preventiva pri prehladih in večanju imunske odpornosti.

Slovenija je izrazito čebelarstva dežela, saj se ponaša z bogato čebelarstvo tradicijo. Slovensko čebelarstvo odlikujejo številni čebelarstveni strokovnjaki, slovensko podeželje se ponaša s posebnimi čebeljniki in panjskimi končnicami, katerim v svetu ni para. Zaradi naše unikatne konstrukcije panja, v katerem čebelarimo v Sloveniji in v manjšem obsegu v sosednjih državah, ima slovenski med nižjo vsebnost vode, kar ga še dodatno odlikuje v kakovosti. Odlične naravne danosti omogočajo pridelavo najkakovostnejšega medu in bogato pestrost medov glede na geografsko velikost območja pridelave.

V Sloveniji se proizvajalci hrane zavzemamo za to, da kupec prepozna prednosti lokalno

pridelane hrane. Lokalno pridelana hrana v ožjem smislu pomeni hrana pridelana v domači ali sosednji občini, v malo širšem smislu pa kot hrana, ki je pridelana v naši državi. Z nakupom lokalno pridelane hrane ne naredimo usluge samo domačim pridelovalcem, ampak tudi sebi. Naj naštejemo samo nekaj prednosti: zmanjšanje onesnaževanja zaradi krajših transportnih poti, pomoč lokalnemu kmetijstvu, gospodarstvu, manjše možnosti pojavnosti alergij na živila, sveža hrana, višja hranilna vrednost, kratek rok skladiščenja, manj konzervansov, vzpostavljamo nekdanjo pomembno vez med potrošnikom in proizvajalcem hrane. Odločitev o tem, kaj bomo jedli mi in naši otroci, je izključno samo naša.

Slovensko čebelarstvo sodi v sam svetovni vrh, kar nam priznavajo čebelarske organizacije po celem svetu. V Sloveniji imamo vrhunske proizvajalce čebelarske opreme in nemalokrat se zgodi, da ko gremo čebelarji na strokovne ekskurzije v tujino, vidimo v vzorčnih čebelarstvih opremo slovenskih proizvajalcev.

Skrb čebelarja je in mora biti zagotavljanje kakovostnih živil. Za vsak kozarec medu, ki ga čebelarji prodamo ali podarimo, smo produktno odgovorni. Dejstvo, da v Sloveniji čebelarji veliko damo na kakovost, se kaže v tem, da imamo kar tri zaščite geografskega poimenovanja medu

priznane na evropskem nivoju. Nekateri čebelarji v Sloveniji se tako odločajo za pridelavo medu po višjih kriterijih, ki so nekoliko strožji, kot jih določa že sam državni Pravilnik o medu. Govorimo o medu višje kakovosti, to je Slovenskem medu z zaščiteno geografsko označbo in o Kočevskem gozdnem medu in Kraškem medu, ki nosita zaščiteno označbo porekla.

Shema kakovosti pomeni opredelitev posebnih meril in zahtev glede značilnosti, postopkov pridelave ali predelave kmetijskih pridelkov ali živil. Kmetijski pridelki in izdelki označeni z oznako ene izmed shem kakovosti kažejo na posebnost ali višjo kakovost proizvoda. Vsak med izmed naštetih treh shem kakovosti je 100% proizveden v Sloveniji. Takšen med je izpostavljen tudi dodatnemu nadzoru kakovosti. Nekateri čebelarji pa se vključujejo tudi v ekološko pridelavo medu.

Med višje kakovosti lahko kupite pri čebelarjih, ki so vključeni v kakovostne sheme in jih najdete na seznamu, ki je vsem prosto dostopen na spletni strani www.okusi-med.si. Na tej spletni strani so na voljo tudi dodatne informacije o vseh treh shemah kakovosti z opisi raznolikih okusov medu, ki jih s skrbnostjo pridelujejo naše kranjske sivke in slovenski čebelarji.

Jejte zdravo,
jejte domače.

Matej Mandelj,
tajnik ČZS

DAN ZDRAVJA 2018 V MEŽICI: **KAKO BITI IN OSTATI ZDRAV?**

V začetku septembra se je v Mežici znova odvil Dan zdravja. Na povabilo Občine Mežica, v sodelovanju z Zdravstvenim domom Ravne na Koroškem (ZD Ravne) in Nacionalnim inštitutom za javno zdravje (NIJZ Ravne) so vrsto aktivnosti spodbujanja zdravega načina življenja in osveščanja o ukrepih, s katerimi lahko poskrbimo za dobro počutje telesa in duha, tudi letos pripravila številna društva, zavodi in druge organizacije. Z odzivom obiskovalcev so bili zadovoljni vsi deležniki.

Tovrstne aktivnosti so primarno namenjene preventivi, hkrati pa zagotavljajo širšo dostopnost do zdravstvenega varstva, ki vključuje tudi pravico dostopnosti do programov promocije zdravja, kar je bil tudi glavni moto letošnjega svetovnega dneva zdravja, 7. aprila, v okviru katerega je bila podana ugotovitev, da v Sloveniji v zadnjih 20 letih beležimo pomembne uspehe pri zmanjšanju bremena nekaterih rakov in prezgodnje zboleznosti in umrljivosti za srčno-žilnimi boleznimi, pri čemer pomembno preventivno vlogo igrajo presejalni programi za zgodnje odkrivanje bolezni in dejavnikov tveganja.

S predstavitvijo programa SVIT v okviru Dneva zdravja in postavitvijo modela debelega črevesa in danke, skozi katerega so se obiskovalci lahko sprehodili in si v njem ob vodeni razlagi komunikatorjev Svit centra pri NIJZ ogledali možne bolezenske spremembe, je bilo predano sporočilo, da lahko z ustrežno metodo, s presejalnimi testi, ki jih uporablja Program SVIT, odkrijemo zgodnje spremembe na črevesu in danki, še preden se te razvijejo v resno bolezen. Bolezen je v porastu in predstavlja problem, saj jo ljudje zaradi zelo pozno izraženih opaznih znakov ne zaznajo dovolj zgodaj. Da se razvije od začetnih sprememb do napredovale bolezni, potrebuje 5 do 10 let. Najpogosteje se razvije iz polipov, tkivnih tvorbo ali rašč, ki vzniknejo

iz sluznice črevesne stene ali stene danke in lahko občasno krvavijo. Za uspešno zdravljenje in zmanjšanje umrljivosti za rakom na debelem črevesu in danki je zgodnje odkrivanje, ki ga omogoča program SVIT, ključno.

Svit rešuje življenje, zato ne odlašajte in se na povabilo v SVIT PROGRAM odzovite čimprej. Informacije o programu so na voljo na SVIT-ovi informativni točki v Zdravstvenem domu Ravne vsak četrtek med 13.00 in 15.00 uro (tel.: 02/8705-214, aleksandra.horvat@zd-ravne.si), lahko pa se obrnete na Območno enoto Nacionalnega inštituta za javno zdravje na Ravnah (tel.: 02/8705-604, jure.ploder@nijz.si).

Uspešnost odkrivanja zgodnjih oblik te bolezni je namreč odvisna od odzivnosti ljudi, ki so bili povabljeni v program SVIT. Po podatkih Nacionalnega inštituta za javno zdravje – Centra za zgodnje odkrivanje raka – se je odzivnost na vabila programa SVIT v prvi polovici letošnjega leta v primerjavi z lanskim na Koroškem zvišala za 2,38% in se giblje blizu slovenskemu povprečju. Odzivnost ljudi v programu Svit je bila v občini Mežica 66,67%. *(Odzivnost v ostalih koroških občinah: Ravne na Koroškem, 68,62%, Prevalje 62,06%, Črna na Koroškem 68,05%).* Ženske se v program praviloma odzovejo za 10% pogosteje od moških.

Tudi sladkorna bolezen sodi med bolezni, ki so žal v porastu. Z demonstracijo vsebnosti sladkorjev v živilih in pijačah, ki jih odrasli, še bolj pa otroci, pogosto uživajo, so strokovni delavci ZD Ravne obiskovalce dogodka spomnili na skrbnejše načrtovanje obrokov, na zdravju prijazno in uravnoteženo prehrano ter na pomen redne gibalne aktivnosti za preprečevanje te bolezni. Sodobne prehranske smernice za uživanje slaščic sladkorja ne prepovedujejo, priporočajo pa večjo kontrolo nad vnosom količine. Za enostavne ogljikove hidrate (sladkor) velja, da naj bodo v obrok vključeni le občasno.

Branje deklaracij na živilih in pijačah, ki jih kupujemo in uporabljamo v vsakdanji prehrani, ter merjenje količine sladkorja v njih, sta enostavna ukrepa, o katerih so se lahko poučili obiskovalci dogodka, z željo, da postaneta dobra popotnica za ohranjanje njihovega zdravja, za preprečevanje sladkorne bolezni in drugih kroničnih nenalezljivih bolezni. Na stojnicah si je bilo mogoče izmeriti krvni sladkor, holesterol in krvni tlak, meritve sta izvajala Društvo medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Koroške in Društvo diabetikov Koroške.

Že omenjene aktivnosti je pod okriljem ZD Ravne obogatila predstavitev škodljivih vplivov alkohola na človekov organizem, vodena vadba za zdravo hrbtenico in druge zanimive aktivnosti za boljše zdravje ljudi.

Člani Društva Altra in Društva Projekt – Človek so predstavili programe na področju duševnega zdravja, dogajanju na platoju pred Narodnim domom se je letos pridružilo tudi Območno združenje Rdečega križa Mežiške doline. NIJZ Ravne je z zabavnimi igrami in delavnicami animiral otroke, pripravili so tudi razstavo otroških risbic, ki je bila na ogled v avli Narodnega doma. Medgeneracijski center Mežica je poskrbel za slastne sadno-zelenjavne napitke po receptu in s sestavinami ekološke kmetije Dvornik. V društvu Šola zdravja, skupini Mežica, pa so organizirali vodeno telovadbo.

V popoldanskem času so lahko obiskovalci po »Pešngi« preverjali svojo kondicijo na preizkusu telesne zmogljivosti, ki ga je organiziral ZD Ravne.

Izjemen odziv občanov in občank ter odgovoren pristop mežiškega vrtca in osnovne šole, od koder vsako leto aktivno vključujejo predšolske otroke in učence v preventivne programe, za kar sta posebna pohvala in zahvala povsem na mestu, so dokaz, da smo na pravi poti. Zavedanje pomena zdravega načina življenja, ki v širšem smislu vključuje zdravo prehranjevanje, vsakodnevno aktivnost, znanje, kako prepoznati dejavnike tveganja in še pomembneje, kako se jim pravočasno izogniti, je nepogrešljiv del

zdravja celotne družbe. Odgovor na vprašanje »Kako biti in ostati zdrav« ste tako lahko iskali tudi na Dnevu zdravja v Mežici, stanje telesa in duha pa boste lahko ponovno preverjali v prihajajočem letu.

Aleksandra Saša Horvat,
Zdravstveni dom Ravne na Koroškem in

Jana Horvat Tomaž,
Občina Mežica

SKUPAJ ZA ZDRAVJE OTROK V VRTCU

V Zdravstvenem domu Ravne v okviru primarnega zdravstvenega varstva in Programov krepitev zdravja izvajamo širok nabor različnih zdravstveno-vzgojnih aktivnosti, ki so namenjene krepitvi in ohranjanju zdravja otrok in odraslih. Vsebine so usklajene s smernicami Nacionalnega inštituta za javno zdravje in prepletene s specifičnimi potrebami ciljne populacije.

Ključna vloga za privzgojo zdravega načina življenja je kajpak prepuščena staršem

otrok. Eden od delčkov mozaika v prizadevanjih za čim boljše zdravje otrok pa predstavlja tudi vzgoja za zdravje, ki jih v vrtcih izvajamo zdravstveni strokovnjaki iz primarnega zdravstvenega varstva. V programe promocije zdravja se z namenom zagotavljanja čim boljših pogojev za zdrav in vsestranski razvoj otrok, ki vključuje dobro počutje in zdravje, tradicionalno zelo aktivno vključujejo vzgojiteljice vrtca Mežica, ki skupaj z nami rade poudarjajo, da v predšolskem obdobju pridobljeno ustrezno znanje,

izkušnje, stališča in vedenjski vzorci, ki se nadaljujejo in utrjujejo v osnovni šoli in naprej, pomembno zaznamujejo navade v odrasli dobi.

Ni naključje torej, da smo pred vstopom v novo šolsko leto 2018/2019 v vrtcu Mežica, s sodelovanjem vzgojiteljic za starše otrok pripravili zdravstveno vzgojno predavanje z informacijami, ki bodo olajšale odločitve staršev v zvezi z zdravjem in zdravim življenjskim slogom njihovih otrok ter celotne družine. Dotaknili smo se dveh po-

membnih področij skrbi za zdravje: zdrave prehrane in gibalne aktivnosti.

Človeško telo je ustvarjeno za gibanje. Da bi se otrok celostno razvijal, je pomembno, da se dovolj (redno) in ustrezno giblje. V predšolskem obdobju je pomembno predvsem to, da pri otrocih spodbujamo njihovo naravno potrebo po gibanju. Igra je pomemben vir gibalne aktivnosti. Otrok od 2. leta naprej naj bi se po smernicah Svetovne zdravstvene organizacije gibal najmanj eno uro na dan vse dni v tednu. Ob telesni aktivnosti naj se zaduha, da mu je toplo in da pospeši srčni utrip. Priporočljivo je, da večji del vadbe predstavlja aerobna aktivnost, 3 x tedensko pa tudi vaje za krepitev mišic

in kosti. Intenzivnejša vadba je priporočljiva 3x tedensko. Velja spomniti, da smo zgled otrokom tudi odrasli s svojim pozitivnim odnosom do telesne aktivnosti.

Enako pomemben dejavnik za optimalen zdrav razvoj otroka predstavlja uravnoteženo prehranjevanje. Starši imajo pri sooblikovanju prehranjevalnih navad pomembno vlogo, zato smo jih na našem skupnem srečanju skušali spomniti na pomen zdravega prehranjevanja že v otroški dobi pri preprečevanju večine kroničnih nenalezljivih bolezni v kasnejšem, odraslem obdobju. Starše smo seznanili s podatki NIJZ, ki kažejo predvsem na uživanje zdravju neprijaznih, energijsko gostih in hranilno obubožanih živil, premalo zelenjave,

premalo tekočine ter opuščanja obrokov, zaradi česar se otroci srečujejo s težavami prevelike telesne teže. V vrtcu bo dobro poskrbljeno tudi za otroke, ki zaradi svojega zdravstvenega stanja (alergije, kronične bolezni) ne smejo ali ne morejo uživati vse hrane, ki se priporoča otrokom. Na podlagi potrdila zdravnika specialista bodo tem otrokom omogočili predpisano dietno prehrano. V ZD Ravne in v vrtcu Mežica želimo, da bi bilo novo šolsko leto tudi leto širjenja znanja in vedenja o tem, kako ohraniti zdravje in ga okrepiti za kasnejše odrasle dni. Otrokom in staršem želimo v novem šolskem letu veliko zdravja.

Aleksandra Saša Horvat,
Zdravstveni dom Ravne na Koroškem

CIVILNA ZAŠČITA

Sporazum o čezmejnem sodelovanju na področju gašenja požarov in reševanja

Dne 12.4.2018 župan Občine Pliberk Stefan Visotschnig, župan Občine Mežica Dušan Krebel, župan Občine Bistrica nad Pliberkom Hermann Srienz ter predsednik PGD Mežica Miha Pavše, podpisali

"Sporazum o čezmejnem sodelovanju na področju gašenja požarov in reševanja", (v nadaljevanju: sporazum), med Prostovoljnimi gasilskimi društvom Mežica in Prostovoljnimi

gasilskimi društvom Občine Pliberk: Libuče (Loibach), Pliberk (Bleiburg), Vogrče (Rinkenberg), Šmihel nad Pliberkom (St. Michael ob Bleiburg) in Občine Bistrica nad Pliberkom (Feistritz)

Shema aktiviranja in potek komunikacij ob prošnji za pomoč

ob Bleiburg). Pri pripravi sporazuma sta sodelovala člana PGD Mežica Tomaž Homer VGČ II. stopnje in Nenad Donau, univ.dipl.var. spec., MSyl..

V sporazumu je natančno določen operativni postopek obveščanja, aktiviranja in izvedbe ob prejemu prošnje za pomoč v sosednji državi ali prošnje za pomoč sosednje države. V primeru potrebe po pomoči, se obvestijo enote sosednje države in sicer telefonsko preko vodje intervencije (osebe navedene v Prilogi 5 sporazuma). Po ugotovitvi obsega in vrste posamezne nesreče na območju, na katero se nanaša ta sporazum, vodja intervencije na območju, ki ga sporazum določa, posreduje prošnjo za pomoč iz sosednje države ali prošnjo za pomoč sosednji državi, županu ali pristojnemu poveljniku civilne zaščite, ki lahko odobri prošnjo za pomoč. Če je prošnja za pomoč odobrena, župan ali pristojni poveljnik civilne zaščite obvesti Regijski center za obveščanje na območju, ki ga sporazum določa. Regijski center za obveščanje o odobritvi prošnje za pomoč obvesti pristojno gasilsko enoto, katera za intervencijo uporabi svoje sile in sredstva. Prehodi v sosednjo državo se vršijo preko vstopnih točk Holmec in Reht, kjer vodja intervencije v državi kjer se izvaja intervencija, zagotovi spremstvo.

Nenad Donau

120 let PGD Mežica

Ideja o ustanovitvi prostovoljnega gasilskega društva Mežica se je porodila leta 1898, ko so se krajanji 16. oktobra zbrali na ustanovnem sestanku, ki je bil na Poleni.

Takrat je v društvo, ki so ga imenovali »FREIWILLIGE BERGWERGS FEUERWEHRVEREIN MIESS«, pristopilo 40 članov. Izvolili so vodstvo društva ter imenovali vodje od-

delkov. Glavni ustanovitelj ter prvi predsednik prostovoljnega rudniškega gasilskega društva Mežica je bil Tomas Farber. Ob številnih uspehih na intervencijah in mnogih zmagah na

tekmovanjih so bili tudi padci in porazi, vendar društvo nikoli ni zamrlo. Skozi vsa obdobja se lahko pohvalimo z velikim številom članov. Danes društvo deluje pod okriljem predsednika

Mihaela Pavšeta, v društvo pa je včlanjenih 106 članov.

Praznovanje 120-letnice smo pričeli 16.6.2018 z veliko vajo na Narodnem domu, ki jo je pripravil in vodil Franjo Hercog, gasilski častnik II. stopnje. Vaja je bila zelo obsežna, na njej pa so sodelovala gasilska društva PGD Mežica, PGD Črna na Koroškem, PGD Prevalje, PGD Ravne na Koroškem, Koroški gasilski zavod Ravne, PGD Kotlje, gasilci iz Vogrč, civilna zaščita Mežica, ekipa Nujne medicinske po-

moči Ravne, gorska reševalna služba ter ekipa Policijske postaje Ravne. Vaja je trajala dve uri, skupno pa je sodelovalo 114 ljudi, od tega 30 statistov, ki so predstavljali ponesrečence ob eksploziji. Z vajo smo hoteli prikazati predvsem to, kako smo operativno usposobljeni v primeru večje evakuacije.

Poleg praznovanja naše 120. obletnice delovanja društva, je v soboto, 23.6.2018, v Mežici potekalo tudi že 50. jubilejno srečanje rudarskih

enot GERES. Ideja za tovrstna srečanja se je porodila pred petdesetimi leti na pobudo takratnih funkcionarjev oziroma vodij Industrijskih gasilskih društev rudnikov Slovenije. PGD Mežica se je tekmovanja udeležilo s tremi ekipami. Člani A so dosegli 8. mesto, starejši gasilci 3. mesto, članice A pa 2. mesto. Po tekmovanju je sledila slavnostna parada z gasilskimi vozili skozi Mežico od bivšega hotela Lipa do Narodnega doma. Po paradi je sledil še kratek kulturni program, podelitev priznanj in odlikovanj, praznovanje pa smo zaključili z zabavo pod šotorom s skupino Zaka pa ne.

Ne nam in ne našim predhodnikom ni bilo žal za ves trud in čas, ki smo ga vložili v naše prostovoljno delo. Ideja, ki smo ji sledili, je bila dovolj močna, da je svetila vseh 120 let in upamo, da bo tako še naprej.

Špela Žuran

POZDRAV ROŽNIKU

Še pred uradnim začetkom poletja se je pred Bargetovo vilo v Mežici zgodil pravi poletni koncert pod krošnjami.

Mešani pevski zbor Rožnik je 15. junija pripravil skupno prepevanje s prijatelji v pozdrav mesecu rožniku – Rožnikov pozdrav rožniku. Poleg pozdrava prvemu

poletnemu mesecu je bila osnovna zamisel koncerta sodelovanje z drugimi društvi, v katerih sodelujejo člani MePZ Rožnik. Tako so se v prijetnem zgodnjepoletnem druženju v

programu zvrstili Moški pevski zbor Mežiški knapi, Moški pevski zbor Viharniki pri DU Mežica (oba zbora vodi Mojca Kamnik) ter seveda organizatorji pod vodstvom Suzane Makič.

Med pesmimi sta poezijo slovenskih pesnikov brali članici DLG Treska Mežica Erika Žagar in Petra Štirn Janota, sicer glavna organizatorica in koordinatorica koncerta.

Priveditev je povezovala Ajda Vasle. Letošnji Pozdrav rožniku je bil prvi, a vsi udeleženi upamo, da bo prireditev rasla in se razvijala tudi prihodnja leta ter morda

postala »tradicionalna«. Hvala vsem, ki ste si vzeli čas za malo kulture sredi nature – in sredi Mežice.

Ajda Vasle

Pozdrav rožniku

Erika Žagar

MePZ Rožnik

MPZ Mežiški knapi

MPZ Viharniki

Mežica poje, pleše in igra 2018

Kot smo v Mežici že navajeni, je na predvečer praznika dneva državnosti Mežica pela, plesala in igrala v Narodnem domu. Društva, ki delujejo na področju kulture, so stopila skupaj in pripravila rojstnodnevno praznovanje naši domovini.

Na namen prireditve je opozoril mladi recitator Jakob Kobolt, razširjeno in poglobljeno pa je o temi razmišljal letošnji slavnostni govornik Peter Kobolt, ki je zapisal takole:

*»Edinost, sreča, sprava k nam
naj nazaj se vrnejo,
otrok, kar ima jih Slava, vsi naj
si v roke sežejo,
da oblast in z njo čast, ko pred,
OSTALA naša bosta last.*

Tudi pred slabimi dvesto leti se je v slovenskem narodu čutila potreba po enotnosti, po enotnem nastopu za narodov blagor. Razlika je bila le ta, da so v tistih časih hrepeneli po lastni državi, ohranitvi slovenskega jezika ter lastne kulture. Približno sto petdeset let kasneje so se sanje naroda uresničile in dobili smo svojo državo. Zato sem si drznil prirediti besedilo Zdravljice tako, da sem zamenjal besedo spet z besedo osta-

la. To je sedaj naša nova naloga za prihodnost.

Toda na poti do svoje države je narod prehodil zelo trnovo pot, ki je na njem pustila veliko ran. Te se žal čutijo še danes. Tako v splošnem vzdušju našega naroda še zmeraj veje razdvojenost na različnih nivojih, ki včasih daje občutek bratskega sovražstva, kar pa odpira priložnosti različnim plenilcem.

Zato je na mestu in še kako aktualen poziv našega največjega pesnika Franceta Prešerna po enotnosti, da se ne bi razblinile sanje, po katerih je naš narod hrepenel stoletja. Po lastni državi.

Naša mlada država Slovenija ni več najstnica. Zaključila je osnovno in srednjo šolo. Imam pa občutek, da se poslužuje študentskega dela ter s tem podaljšuje študijsko obdobje in rahlo zamuja z vstopom v odra-

slo dobo.

Drage državljanke in državljani naše prelepe države Slovenije, ni še prepozno. Potrebno bo preseči ideološka razhajanja preteklosti, se iz njih kaj koristnega naučiti, nato pa stopiti skupaj in popeljati našo državo na pot blaginje za vse njene prebivalce. Vem, ni lahko, vendar nas povezujeta jezik in kultura, ki sta nas ohranjala pri življenju v mnogo hujših trenutkih, kot so današnji.

Dejali boste morda: »Vse lepo in prav. Ampak kakšen je recept, kaj konkretno je treba storiti, natančen algoritem?« Nimam političnega programa, držim pa se nauka, ki sem ga dobil od očeta, ki je večkrat dejal, da je najprej potrebno biti dober oče/mati, potem dober sosed, nato dober krajan, dober državljan, na koncu si lahko dober človek. Seveda pa besede niso dovolj in vzgoja z zgledom je najboljša.

1

Torej začenjamo vsak pri sebi in če nas bo veliko, se za prihodnost nimamo kaj bati. Največjo oviro vidim v melanholiji, mlačnosti ter podleganju nekim novim trendom, ki pod krinko človekovih pravic poskušajo brisati že preizkušene temeljne družbene vrednote, ki so nas do sedaj obdržale na zemljevidu tega sveta. Slovenskega človeka so skozi zgodovino krasile vrline, kot so poštenje, delavnost, pogum, vera, iznajdljivost, inovativnost ter seveda zdrava kmečka pamet. Potencial torej obstaja, potrebujemo samo malo dobre volje in nekaj optimizma.

2

3

Živimo v časih obsežnih premikov svetovnega prebivalstva. Samo trdno oklepanje lastne kulture in jezika nam lahko omogoči obstoj. Je že res, da nas različnost bogati, vendar je moja želja, da bi ljudje, ki bodo šli tod mimo in se morda odločili, da tukaj tudi ostanejo, spoštovali našo narodno zavest, naš jezik, našo kulturo ter nam jo pomagali ohranjati.

4

*Da rojak prost bo vsak, ne vrag,
le sosed bo mejak.»*

5

Letošnjo izdajo prireditve Mežica poje, pleše in igra je pripravilo društvo Mežiški frajtonarji. Kot osrednjo temo so izbrali narodnozabavno glasbo, iz tradicije katere črpajo navdih za svoje ustvarjanje in delova-

nje. Tako so povabili mežiška društva, naj nastopijo s pesmi-mi iz zakladnice narodnozabavne in ljudske glasbe. Vabilu so se odzvali pevski zbori Mežiški knapi, Viharniki (oba zbora vodi Mojca Kamnik), Lovski oktet LD Peca, Kulturno pevsko društvo Sv. Jakob pod vodstvom Klavdije Freidl, otroški cerkveni zbor s Saro Kobolt in Pevska skupina Gorna s Klavdijo Freidl. Nastopili so tudi harmonikarji, ki jih poučuje Jože Mandl, sodelovali so člani Društva Literarno gledališče Treska (recitator Peter Peruzzi, povezovalka programa Ajda Vasle in Lovro Vreš, ki je pripravil videoprojekcijo, ki je spremljala dogajanje na odru), plesalke in plesalci Folklorne skupine Pušlc pod vodstvom Ervina Čekona pa so upravičili besedo »pleše« v naslovu prireditve. Za Pušlc so se s koncem proslave že začele priprave na Mežica poje, pleše in igra 2019, saj so prejeli znamenito metlo, ki določa naslednjega organizatorja prireditve. Želim jim obilo zabave in uspeha pri pripravah.

Da pa priprave niso vedno zabavne, ampak znajo biti tudi precej zahtevne, bi vedela povedati Klavdija Freidl in Franc Ladinik, ki sta prevzela levji delež organizacije in koordinacije prireditve. Hvala obema, saj sta pripravila lepo prireditev.

Mežica je ob dnevu državnosti tako pela, plesala in igrala od

6

7

8

9

10

slovesnega uvoda Klare in Sare Kobolt preko veselejših tonov harmonike Florijana Ladinika in nastopajočih društev vse do vrhunca večera, nastopa organizatorjev. Mežiški frajtonarji pod umetniškim vodstvom Janija Orešnika so na oder povabili vse sodelujoče in materi domovini smo skupaj zapeli podoknico za rojstni dan. Pridružil se nam je tudi mežiški župan Dušan Krebel. In nato se je žuborenje glasov prelilo v malo dvorano, kjer se je praznovanje nadaljevalo na manj formalen način.

Ajda Vasle

1. Jakob Kobolt
2. KPD Sv. Jakob
3. Lovski oktet PD Peca Mežica
4. Otroški zbor župnije Sv. Jakob
5. DLG Treska Mežica – Peter Peruzzi, Ajda Vasle
6. Florijan Ladinik
7. PS Gorna
8. Harmonikarji pod mentorstvom Jožeta Mandla
9. Metlo dobi Pušlc.
10. Mežiški frajtonarji
11. MPZ Mežiški knapi
12. Slavnostni govornik Peter Kobolt
13. Folklorna skupina Pušlc
14. MPZ Viharniki
15. Županov pozdrav
16. Pozdrav organizatorjev – Klavdija Freidl
17. Zaključek

Fotografje posnel Ermin Žager.

11

12

13

14

15

Leto je bilo hitro naokoli in napočil je 24.6.2018, dan, na katerega smo se frajtonarji pod vodstvom Janija Orešnika in naše »šefinje«, Klavdije Freidl, pripravljali kar intenzivno, saj je bila tokrat nam zaupana organizacija prireditve in smo želeli, da bi bila čim bolj zabavna in bi ostala vsem v lepem spominu.

Vadili smo kar nekaj sobot in včasih tudi med tednom, saj brez vaje ni mojstra. Z dobro voljo, nasmehom na obrazu in z dobrimi prijatelji smo okrasili, pripravili dvorano in spekli pecivo ter naredili narezke, saj malo sladkega in dobrega nikoli ni odveč.

K sodelovanju smo povabili Mežiške zборе,

Še beseda iz vrst organizatorjev

instrumentaliste ter plesalce, ki vsako leto zelo popestrijo zabaven, predpraznični večer. Vsem gledalcem in nastopajočim se iz srca zahvaljujemo in upamo, da se naslednje leto, ko prireditev organizira folklorno društvo Pušlc, zopet vidimo.

Tjaša Belinc

Dekanijsko srečanje cerkvenih zborov

Že kmalu na začetku leta smo zvedeli, da bo gostitelj dekanijskega srečanja cerkvenih zborov letos naša župnija. V našem cerkvenem zboru smo proti koncu lanskega leta po sili razmer dobili novo vodstvo in smo se sprva skoraj malo ustrašili dela, ki nas čaka. A brez potrebe, saj je vse potekalo in bilo izpeljano, kot je treba.

Naš domači župnik je bil tiste dni na okrevanju, zato je vaje v roke prevzel dekan Franc Brglez s Prevalj. A največ dela sta gotovo imeli Marjeta

in Klavdija z vso organizacijo. Na pomoč smo priskočili tudi drugi člani zbora in seveda tudi člani župnijskega pastoralnega sveta pa še

kdo. 9.6.se je v domači župnijski cerkvi zbralo 10 zborov iz cele doline – od Šentjanža pri Dravogradu do Črne. Nekateri zbori so manjši, saj so tudi župnije majhne, drugi pa prav mogočni, a povsod bi si želeli pridobiti novih mlajših pevcev. Pomanjkanje pevcev pesti vse skupine ne samo cerkve zборе.

Glavni poudarek letošnje prireditve je bil 100 letnica rojstva glasbenika, župnika Franceta Cigana. Ste že slišali zanj? Jaz nisem. Pa je napisal veliko cerkvenih pesmi in vsak zbor je eno njegovo pesem zapel in obe skupni sta bili tudi njegovi.

Jubilantov je bili tudi letos kar nekaj, od tega nekaj zelo visokih. Mi smo bili še posebej ponosni na našega Pepija Graufa ob njegovi 70-letnici udejstvovanja v cerkvenem zboru.

Dobil je škofovo priznanje in naše darilo. Seveda so škofova priznanja dobili vsi jublanti. Vsi s Pepijem vred smo bili zelo ganjeni in smo mu zaploskali, da se je slišalo še izven cerkve.

Po prireditvi smo vse povabili na zakusko v šotor pred cerkvijo, kjer so naši pridni fantje pripravili mize in klopi, dekleta pa razdelila nekaj za pod zob. Zadržali smo se še ob kozarcu mošta in malo pomodrovali.

Prijetno je bilo. Kje bo prireditev drugo leto, še ne vemo, vemo pa, da cerkveno petje ne bo utihnilo, saj imamo pomoč od zgoraj. Ohranimo v srcu lepe stvari, poskusimo misliti o ljudeh dobro, pa bo življenje lepše prav vsem. Pa še lep pozdrav vsem.

Jožica Kotnik

MEŽIČARJI OD TOD IN TAM

Ko iščem naše bivše sokrajane, da bi jih predstavila v tej rubriki, me vedno znova preseneti, na kako različnih področjih uspešno delujejo in kako zanimive so njihove življenjske poti.

In navkljub tistim, ki johtajo in stokajo o begu »možganov« iz domačega kraja, regije in države, se mi zdi prav, da se niso pustili ukalupiti ali se zaradi neke »odgovornosti«, ki bi jim jo naprtila okolica, privezati zgolj na prvotno okolje. Marsikdo od njih niti slučajno ne bi mogel vsega, kar je dosegel in ustvaril – pa ne le zase – tudi, ali pa predvsem za vse druge, doseči in ustvariti v nekem malem podeželskem kraju.

Eden takih je moj tokratni sogovornik – ekseget (razlagalec) in eden od osmih prevajalcev, ki so v treh letih pripravili najnovejši prevod menda najbolj brane knjige v zgodovini, prevedene v več kot 2400 jezikov. Govorim seveda o Svetem pismu – Novi zavezi, ki se mu tudi ob svojem predavateljskem delu intenzivno posveča

izr. prof. dr. Maksimilijan Matjaž

Kako se spominjate svojega otroštva v Mežici?

V Mežici sem živel do svojega šestnajstega leta, torej najbujnejši čas otroštva in odraščanja, zato se je spomin nanjo naselil globoko v vse pore mojega življenja. Rojen sem bil v bolnici v Črni in sem se zato vedno imel za pravega Korošca, čeprav sta se moja starša v Mežico preselila iz Dravske doline. Moje najzgodnejše otroštvo je močno povezano s Šumcem, saj smo živeli v hiši, ki je na enem delu manj kod pol metra stran od njegove struge in se zato ni redko zgodilo, da se je kdo od otrok zvrnil vanjo. Razne igrače, gospodinjski predmeti in tudi kakšne kokoši pa so pogosto

odplavali po Šumcu proti Meži – mi pa po cesti na lov za njimi. Včasih smo jih prestregli že pri Abrahamu, včasih pri Vevarjevem vrtu, kjer je danes banka, najpogosteje pa so plavali vse do Meže in še po njej. Nekje do Senčne vasi nam jih je skoraj vedno uspelo poloviti. Šumljanje Šumca je bil naš vsakdan – zvečer nas je uspavalo, zjutraj pa sveže pozdravilo. Težko se je bilo kasneje odvaditi na njegov konstantni šum, ki je prve minute motil gotovo vsakega, ki je kdaj prišel k nam na obisk. Ob Šumcu navzgor so se začela tudi moja prva potovanja in raziskave »narave in družbe«. Prva leta najdlje gor do Ručnikovega mlina, kjer smo imeli nekaj časa majhno njivo z osnovnimi pridelki, potem

pa še gor naprej do Kocena, Graufa in mimo karavle končno na Peco. V zadnjih leti osnovne šole sem bil v to goro prav romantično zaljubljen. Zgodilo se je tudi, da smo bili kdaj po dvakrat na teden gor. Še posebej v času, ko je mežiški župnik Lodrant smel začeti obnavljati zapuščeno kapelico pod planinskim domom. Ministranti smo si takrat pod streho uredili pravi bivač, ki so ga starejši kolegi res mojstrsko opremili. To so bili moji prvi in najlepši časi v gorskem svetu. Planinstvu poskušam ostajati zvest tudi še danes.

Kdaj ste odšli, se odselili?

Po osnovni šoli v Mežici sem se vpisal na srednjo ekonomsko

šolo v Slovenj Gradec. Med tem času smo gradili tudi svojo hišo na Prevaljah in jeseni 1978 smo se preselili iz našega stanovanja v Stoparjevi hiši v svoj novi dom na Prevalje. Do mature leta 1982 sem bil z Mežico še kar tesno povezan, saj je bil moj najožji krog sošolcev Mežičanov in smo tako pogost izvedli še kakšen skupni »projekt«. Ko pa sem odšel v vojsko in nato v Ljubljano, so postale poti nazaj na Koroško, žal, zelo redke.

Kako, kdaj ste se odločili za svojo življenjsko pot? Kaj je imelo največji vpliv?

Odločitev za duhovniški poklic je tudi mene samega zelo presenetila in ni bila načrtovana. V srednji šoli me je profesor zgodovine zelo navdušil in to je postala moja najljubša veda. Pred odhodom k vojakom sem opravljal sprejemne izpite na

Filozofski fakulteti. Ker nas je bilo zelo veliko prijavljenih in ker sem prihajal iz ne najbolj ustrezne šole, so sprejemni in izbirni izpiti trajali ves teden. Ko sem se na koncu znašel med redkimi izbranci, ki so se smeli vpisati, sem bil neskončno srečen. Cel vojaški rok sem potem preživel z raznimi bolj ali manj debelimi »zgodovinami«. Žal pa moje veselje nad študijem zgodovine ni trajalo dolgo. Že pri prvih seminarskih nalogah na fakulteti se mi je začelo ustavljati. Bilo je malo zgodovine in veliko ideologije in kmalu sem spoznal, da to ne bo zame. Ko sem ugotovil, da je veliko zgodovine tudi na Teološki fakulteti, je bil to eden od močnih impulzov, ki me je sredi prvega semestra pripeljal s Filozofske na Teološko fakulteto. Kasneje so se mi počasi začeli zlagati tudi druge stvari in nekje proti koncu študija sem bil že kar močno

prepričan, da sem odkril pravi poklic svojega življenja. Kdo je najbolj vplival na to odločitev? Nihče prav posebej ali pa vsak na svoj način. Enostavno se je dogajal nek naraven razvoj v smeri, ki sem jo čutil in živel kot svojo lastno in pravo. Ne vem, kdo me je na koncu bolj vzpodbudil, da sem naredil odločitev in pristal v bogoslovju – ali domači kaplan ali pa morda profesor sociologije, ki je bentil proti kvarnemu vplivu religije na človeka, morda prepevanje kanonov na študentskem romanju v francoski Taize ali pa branje Marksove kritike Heglove politične ekonomije za prvo seminarsko nalogo na Filozofski fakulteti. Bogu hvala, od duhovniškega posvečenja naprej nisem nikoli podvomil, da sem se pravilno odločil.

Kako je potekal vaš študij?

Študij na Teološki fakulteti je

trajal šest let. Zadnji dve leti smo ga »Štajerci« opravljali v Mariboru, da smo se lahko nekoliko bolje uvedli v naše okolje. Vse na teologiji me je zanimalo in jedel sem hitro in z veliko žlico. Največje veselje mi je še vedno bila zgodovina in Sveto pismo. Žal sem s koroških šol prišel tudi z eno slabšo doto, to je znanje tujih jezikov. Veliko časa je bilo zato potrebno posvetiti temu, da sem nadomestil ta primanjkljaj. Vendar učenje ni bilo pretežko, saj ko pride prava motivacija, stvari hitro stečejo. Leta 1988 sem diplomiral, naslednje leto pa sem bil v Mariboru posvečen za duhovnika. Oktobra sem nastopil svojo prvo in edino kaplansko službo v župniji Zreče, na južni strani Pohorja. Delo z mladimi, ki so bili takrat v resnici kar moji vrstniki, me je hitro vsega prevzelo, tako da je bilo po slabih dveh letih slovo od tam kar težko. Pokazala se je namreč potreba, da nekdo zagriže v biblični študij. To je verjetno najlepša teološka disciplina, z eno lepotno napako – jeziki, jeziki, jeziki. Uredili so mi bivanje v nemškem kolegiju v Rimu in tako sem se lahko že na začetku lotil »dveh muh na en mah«: en jezik se je govoril v hiši, drugi na ulici, na inštitutu pa se je odprlo še morje drugih jezikov. A vse se je počasi nekako zlagalo, tako da sem na koncu – spet po šestih letih – lahko zagovarjal svojo doktorsko tezo o zgodovini interpretacije nekega grškega bibličnega termina *phobeomai* (bati se) v nemškem jeziku pred italijanskimi in angleškimi izpraševalci. Teza je bila še kar izvirna in sem jo lahko publiciral v Nemčiji ter kasneje po njeni zaslugi kar hitro preskočil nekaj prvih preizkusov v učiteljski karieri na ljubljanski

Univerzi.

Kam vse vas je po diplomii vodila pot? Kakšne vse so bile vaše »delovne zadolžitve«?

Leta 1998 sem začel sodelovati kot asistent pri prof. Bizjaku na Teološki fakulteti v Ljubljani in v Mariboru, spomladi 2001 pa sem postal docent, od leta 2011 pa sem izredni profesor za biblični študij in judovstvo na Teološki fakulteti UL. Med tem času sem spremljal kar nekaj generacij študentov do diplome, magisterijev in doktoratov. Od teh jih je nekaj našlo svoj življenjski poklic, nekaj jih je bilo posvečenih v duhovnike, nekaj pa jih je nadaljevalo v kakšni drugi smeri. V tem času sem opravil tudi določene specializacije, med drugimi leta 2000 biblično-arheološko izpopolnjevanje na biblični šoli v Jeruzalemu. Dobrih petnajst let sem potem intenzivno vodil razne strokovne ekskurzije v dežele zgodnjega krščanstva, še posebej v Izrael, Sirijo, Jordanijo, Egipt in Turčijo. Tudi to je bil lep in intenziven čas zbiranja neprecenljivega znanja in izkušenj. V sirskih puščavah smo odkrivali ne samo zgradbe ampak tudi še žive priče krščanstva prvih stoletij. Ob strašnih vojnih grozotah, ki so se v zadnjih letih dogajale na teh področjih, se mi je res trgalo srce.

Poleg predavanja na fakulteti imam različne obveznosti tudi na cerkvenem področju. Deset let sem vodil podiplomsko formacijo mladih duhovnikov, sedaj pa se bolj intenzivno posvečam širši biblični pastoralni dejstvu, da lahko prenova življenja temelji le na čistih virih, na temeljnih resnicah življenja. Sveto pismo govori in

se ukvarja prav s temi temelji. Zato vidim svojo življenjsko nalogo, da bi lahko čim večim ljudem odprl pot do teh zakladov.

V čem ste se najbolj »našli«, občutili: to je to?

Študij teologije se najbrž nikoli ne konča. S čim se ukvarjate zdaj?

Je za vpis na teološko fakulteto potrebno opraviti (neke vrste) sprejemni izpit?

Za vpis na teološko fakulteto ni predvidenih kakšnih posebnih predpogojev. Po eni strani je to seveda prav, saj ima načelno vsak pravico, da izbere študij, ki ga veseli, po drugi strani pa to predstavlja tudi poseben izziv za predavatelje, ker se vedno pogosteje srečujemo s študenti, ki ne poznajo abecede krščanstva, in moramo včasih začeti pri tistih osnovnih stvareh, o katerih so drugi slišali že pri osnovnošolskem verouku. Sveto pismo ima pri tem spet poseben položaj. Po eni strani je to knjiga, kjer so zbrane temeljne modrosti o človeku in življenju, o Bogu, o svetem in presežnem, predstavljene pa so na zelo človeško – pripovedni način. To daje na prvi vtis občutek, da gre v SP za preproste zgodbe, ki govorijo o nekem preteklem in irealnem svetu, zato se mnogi ustavijo zelo na površju in ne prestopijo nekega poenostavljenega, velikokrat že kar otroškega razumevanja SP. Če pa želimo priti globlje, je potrebno kar nekaj intenzivnega študija. V prvi vrsti so to jeziki, da se ti odprejo originali in še kakšni dodatni študijski viri, nato pa študij kultur, zgodovine, literature, nenazadnje tudi filozofije,

antropologije in religij okolja, v katerem je SP nastajalo. Tistim, ki uspe preboj skozi te »labirinte«, se odpre nov svet, saj vidijo globlje, razumejo več in širše. Počasi se odkrije moč simbolne govornice, ki je v resnici človekova pragovornica, v kateri se lahko vsi ljudje razumemo – pogosto še veliko globlje in resničnejše kot zgolj z nacionalno jezikovno govornico.

Zakaj, mislite, se za ta poklic odloča vse manj fantov? Morda pa je konec koncev kvaliteta vredna več od kvantitete?

Teologijo danes tudi že pri nas ne enačimo več z duhovništvom, saj gre za širšo in temeljno vedo in ne zgolj za neko znanje, ki bi ga potreboval duhovnik pri izvrševanju svoje službe. Trenutno študira teologijo tako pri nas kot v tujini veliko več laikov kot pa duhovniških kandidatov. Teologija lahko tudi danes mlademu človeku predstavlja življenjski izziv, mu odkriva orodja, s katerimi se da narediti nekaj dobrega v življenju in jih lahko tudi celostno usposablja za polno življenje. Število duhovniških kandidatov trenutno še vedno pada. Zato je krivo gotovo več dejavnikov in ne zgolj t. i. celibat ali zahteva neporočenosti, ki je povezana z duhovniško službo. Danes so v zahodnem svetu v krizi temeljne človeške vrednote, kot so poštenje, zvestobe, ljubezen in sploh dojemanje življenja in prihodnosti. Ni pa rečeno, da bo vedno tako, saj je človeštvo vedno znova doživljalo tako obdobja krize kot prenove in rasti. Naloga teologije je tako med drugim prebujati smisel in iskati razloge za globlje dimenzije človeškega življenja.

Obiskovanje maše se med različnimi kraji zelo razlikuje. Tako glede številčnosti kot starosti vernikov. Kaj mislite, kaj na to najbolj vpliva? Koliko se z »modernejšimi« načini komunikacije med študijem seznanijo študenti? Kakšne naj bi bile dandanes lastnosti teologa, duhovnika?

Drži, da se število obiskov obredov in maš po Sloveniji precej razlikuje, povsod pa je zaznati upadanje števila. Marsikoga to skrbi, vendar sem sam

prepričan, da smo tudi v Cerkvi v fazi prečiščevanja, ki terja od človeka bolj osebne odločitve in osebni pristop. Moč tradicije in navad popušča in ni več toliko samoumevnosti, kar pa terja tudi več osebne odgovornosti. To pa hkrati prinaša večjo osvobojenost, pristnost in življenjski zagon. V jedru krščanske teologije je ravno to sporočilo. Bog se namreč človeku v Jezusu Kristusu ni razodel zato, da bi mu naložil neko novo religijo, neka nova bremena in naloge, ampak

da bi ga osvobodil za pristno življenje. Naloga teologa in duhovnika danes je ista, kot je bila včeraj in bo jutri, da pomaga človeku pristno živeti. Seveda pa to ni zgolj sad nekega znanja in veščin, ki bi si jih teolog ali duhovnik avtomatsko pridobil s študijem, ampak mora teologija najprej osvojiti njegovo lastno življenje, njegove odnose in ravnanja. Samo takrat, ko bo tudi samo vedno bolj celovita osebnost, bo lahko v pomoč drugim.

Koliko jezikov znate? Kako se je bilo učiti grščino in hebrejščino? Kako je prebirati in študirati stara besedila v originalu? Kako je izgledalo prevajanje Nove zaveze? Je vsak od sodelujočih prevedel določen del? Ste nekatere odlomke predebatirali, izčistili besedilo in tako naredili prevod čim bolj natančen, logičen in razumljiv?

Učenja originalnih jezikov je res največji izziv za vsakega, ki želi bolj temeljito preučevati SP. Jeziki, v katerih je bilo originalno zapisano SP – to so aramejščina, hebrejščina in grščina, se danes v tisti stari obliki ne govorijo več. Vzporedno z jeziki je zato potrebno študirati tudi kulturo tistega okolja, da lahko pridemo do originalnih pomenov in da se lahko bolje približamo načinu takratnega razmišljanja. Jezik je nekaj živega in se spreminja. Dovolj je primerjati prevod Svetega pisma v slovenščino, ki ga je opravili v 16. st. Jurij Dalmatin, s sodobnimi prevodi, npr. s predzadnjim prevodom, ki ga sedaj imenujemo standardni slovenski prevodom SP in je bil zaključen leta 1996. Določenih starih Dalmatinovih in Trubarjevih izrazov slovenščina danes

več ne pozna. Nastale so nove literarne oblike, spremenil se je slog, zapis v originalnem jeziku pa je ostal bolj ali manj enak. V sredini prejšnjega stoletja so v votlinah ob Mrtvem morju odkrili t. i. Kumranske zvitke, med katerimi je bilo tudi veliko bibličnih rokopisov, ki so bili zadnjič prepisani nekje v času okrog Kristusovega rojstva. Ko so jih primerjali s prepisi originalov, ki jih imamo na razpolago danes, se nikjer ni izkazalo neko bistveno razlikovanje. To odkritje je gotovo eden najmočnejših dokazov, da so biblične tekste skozi stoletja res zelo natančno prepisovali in smo lahko gotovi, da imamo tudi danes dostop do izvornih zapisov. Tekom stoletij in tisočletij pa so se spreminjali živi jeziki ter človeško vedenje in kultura, v katero se je SP prevajalo. Zato so vsakih toliko in toliko let potrebni novi prevodi v žive jezike. Že nekaj let se tudi pri nas ukvarjamo z novim prevodom SP in pripravljamo t. i. Jeruzalemsko izdajo, ki se opira na tradicijo in raziskave katoliške jeruzalemske biblične šole.

Zaradi te dolge tradicije prevajanja SP biblični prevod nikoli ni delo zgolj enega avtorja, ampak je sad mnogih, ki so prevajali pred teboj. Danes se vsak prevod preveri z ekipo prevajalcev, slovenistov, lektorjev in teologov, s katerimi se prevajalec redno posvetuje, preverja in išče najboljše rešitve. Seveda pa je vsak prevod tudi že neke vrste interpretacija izvornega sporočila.

Kako se je razlaga svetega pisma morda spremenila, odkar ga prevajate, raziskujete, ste vpeti vanj oz. ga poučujete?

V zadnjih petdesetih letih je biblična eksegeza, to je kritično proučevanje SP, naredila velik razvoj. V prejšnjem stoletju je prevladovalo zgodovinsko kritično raziskovanje, kjer je bilo v ospredju predvsem dokazovanje zgodovinske verodostojnosti svetopisemskih poročil in njegovih avtorjev. To je bil čas razcveta arheologije in naravoslovnih znanosti, ki so dale drugačne pogled na marsikatero pojavo, ki jih opisuje SP. V zadnjem stoletju pa so bile v interpretacijo SP bolj vključene literarne vede in vede o človeku, kar gotovo pripomore h globljemu in bolj celostnemu razumevanju svetopisemskih besedil. Tako je npr. uporaba retorične analize pri interpretaciji pisem apostola Pavla pripomogla k veliko širšemu razumevanju Pavlove misli. Če beremo neko besedilo kot pismo, ki je napisano po nekih pravilih pisanja klasičnih pisem, potem ga bomo razumeli drugače, kot če ga beremo kot zapis nekih pravil ali pa kot teološko predavanje. Vedno znova pa se iščejo novi pristopi, saj verjamemo, da je SP nekaj živega, kot tudi vsaka pristna literatura, ki nagovarja človeka v vsakem času.

Kaj vas prevzame, razveseli (pri vašem delu, raziskovanju, pa tudi sicer – pri »običajnem« življenju)?

Veliko veselje in izpolnitev mi prinaša delo z bibličnimi skupinami širom po Sloveniji. Veliko župnij ima kakšno biblično skupino, ki se bolj načrtno ukvarja s SP. Včasih so bile skupine bolj šolsko – veroučne, danes pa je več poudarka v iskanju novega pristnega načina življenja s pomočjo Svetega pisma, na njegovi konkretizaciji. Pri

tem jim želim po svojih močeh pomagati. Pred leti sem v Celju začel z biblično šolo za laike, kjer razvijamo predvsem občestveni pristop razumevanja SP. Sveto pismo je namreč nastalo iz odnosov, pripoveduje o odnosih in gradi odnose. Odnos do drugega pa je primarni »prostor«, kjer se živi tudi vera. Vsak udeleženec naše šole se mora povezati z drugimi še v eno manjšo skupino, kjer nato skupaj predelujejo in preverjajo to, kar obravnavamo na skupnem srečanju. Rezultati so lepi in se opazijo tudi že na obrazih udeležencev.

Kako se sproščate, kakšne hobije imate?

Najbolj se sprostim, ko sem

lahko na bolj intenziven način v naravi – ali na kolesu ali ko tečem ali pa z delom v domačem gozdu, kjer je vedno dovolj možnosti, da se temeljito oznojim.

Imate še kaj stikov z Mežico – z nekdanjimi sosedi, sošolci? Če še kdaj pridete, kako jo vidite?

Nekaj stikov z Mežico je še ostalo, a so bolj redki, zato pa še bolj dragoceni. Morda tudi zaradi tega lažje opažam velik razvoj in spremembe, ki so se tam zgodile v zadnjem času. O Koroški in tudi o Mežici se spet več sliši tudi v daljni Ljubljani. Vesel in ponosen sem na voljo mladih Korošcev, da se končno uredi dostojna cestna povezava, da se uredi kraj in cela

dolina, ki je bila dolgo časa ekološko tako zelo prizadeta in se je tudi zaradi tega veliko Korošcev izselilo. A stvari se premikajo na boljše. Center Mežice postaja vedno bolj sijoč in živ. Z njim pa gotovo tudi Mežičani sami. Pogled iz Mežice na Peco, ki je enkrat in me bo v življenju vedno spremljal, že od vekov dviga poglede ljudi iz ozke doline proti nebu. Prepričan sem, da bo navdihoval tudi sedanjo generacijo in v mnogih prebujal vzgibe, da se ne bodo nehali boriti za lepo in dobro. V to res zaupam.

Hvala za vaše sodelovanje, pa za vse misli in razlage, ki ste jih delili z našimi bralci.

Ida Paradiž

Odvetniški nasvet: **JABLANA JE NAŠA, ČIGAVO PA JE JABOLKO?**

Velikokrat je tema kakšne debate, čigav je sadež, kateri je s sosedovega drevesa padel na našo parcelo, velikokrat tudi zafrkavamo sosede, da je pa to naše, kar se je prikotalilo k nam, in še res je.

Jabolko, katero pade s sosedove jablane na našo parcelo, je naše, vsaj tako se razlagajo določila Stvarnopravnega zakonika, čeprav med sosedi, ki so v dobrih odnosih, to vedno ne velja. Marsikje nastane spor v zvezi z rastlinami, ki rastejo na meji ali ki rastejo na sosedovem, a z vejami segajo v naš zračni prostor. Zato je dobro vedeti, kaj pravi pravo o tem in ne

le, kako smo bili nekdanj navajeni, da sosedu jabolka pobere, ne glede na to, da so bile na naši zelenici in mu polno košaro pustimo na dvorišču.

- Pomembno je vedeti, da kadar drevo raste na meji je to drevo sestavina obeh sosednjih nepremičnin. Lastnika nepremičnin zato uživa-

ta plodove drevesa in upravljata ter razpolagata z drevesom skupno.

Če pa, recimo, drevo na meji ovira rabo katere od sosednjih nepremičnin, lahko lastnik nepremičnine, kateri je oviran zaradi drevesa v uporabi svoje nepremičnine, zahteva, da se drevo odstrani na skupne stroške. Les pa si morata soseda razdeliti po enakih delih. Prav tako pa se plodovi drevesa, ki stoji točno na meji, delijo po enakih delih med lastnika sosednjih nepremičnin, ne glede na zračni prostor, v katerega rastejo veje drevesa. V tem primeru ni pomembno, na kateri strani meje je večji del krošnje ter več plodov, pomembno je, da je drevo na meji in sta lastnika drevesa, lesa in plodov oba mejaša.

- Položaj je drugačen v primeru, če drevo raste na nepremičnini enega od sosedov, pri čemer veje njegovega drevesa segajo v zračni prostor sosedove nepremičnine. V tem primeru lastniku drevesa pripadajo tudi vsi plodovi, ampak le do tedaj, dokler se plod ne loči od drevesa. V kolikor nato plod pade na sosednjo nepremičnino, postane last soseda (lastnika nepremičnine, na katero je plod padel, ne glede na to, da je lastnik drevesa sosed). Povedano drugače, jablana, katera raste na vašem zemljišču in s krošnjo sega na sosedovo in ji vi jabolka oberete z vej, je v celoti vaša – tako drevo, kot tudi vsi plodovi,

ki ste jih obrali z drevesa. V kolikor pa jablano stresete, da plodovi padejo na tla, pa so plodovi, kateri so pristali na sosednjem, vrtu last soseda, ne glede na to, da je drevo vaše.

Lastnik nepremičnine ima tudi pravico odstraniti in si prilastiti veje sosedovega drevesa, ki segajo v zračni prostor njegove nepremičnine in korenine, ki rastejo v njegovo nepremičnino, če ga motijo. A preden to samovoljno sam odstrani, mora k odstranitvi pozvati lastnika sosednje nepremičnine. Če lastnik sosednje nepremičnine, ki je lastnik motečega drevesa, vej ne odstrani, lahko to postorimo sami, a nikakor ne brez predhodnega poziva.

Velja pa opozorilo, da ne veljajo povsem enake razlage določil za drevje v gozdu.

Glede na določila stvarno pravnega zakonika in v dobro naših odnosov s sosedom je več kot dobrodošlo, da se, preden delamo vrtno ograjo ali zasajamo drevesa ob meji, o tem pogovorimo s sosedom. Dobri medsosedski odnosi bodo koristili nam in sosedu, saj je pogosto vzajemna pomoč več kot dobrodošla, z dobrimi odnosi pa se bomo tudi ognili marsikaterim težavam in nepotrebnim stroškom.

Odvetnica
Janja Podričnik

ZAČELI SMO PISATI NOVO ZGODBO ...

Z zadnjimi sončnimi dnevi v mesecu avgustu so se zaključile počitnice in s strumnimi koraki smo zakorakali v novo šolsko leto 2018/2019. 120 otrok obiskuje naš vrtec. Razporejeni so v 8 oddelkov; 4 oddelke 1. starostnega obdobja in 4 oddelke 2. starostnega obdobja, kar je prvič v zgodovini. 32 otrok je 3. septembra, skupaj s straši, prvič prestopilo prag vrtca. Upam in želim, da je bil njihov korak odločen, pogumen in v pričakovanju vsega dobrega.

Začetek novega leta je kot nov, nepopisan list papirja, ki dopušča veliko možnosti in priložnosti. S kakšno vsebino bo na koncu popisan, pa je odvisno od vseh nas zaposlenih, otrok in vas staršev. Delavke vrtca se bomo trudile, da bodo otroci preživeli čim več srečnih in zadovoljnih dni svojega otroštva, predvsem

pa se veliko novega naučili in spoznali. Zavedamo se, da so otroci ranljiva, občutljiva bitja, ki kot spužve srkajo iz okolja. Naj srkajo čim več ljubezni, sprejetosti, naklonjenosti pa bodo odprti za nova znanja in spoznanja.

Torej spoštovani starši, krajanje v naslednjih številkah Šumca vas bomo sproti obveščale o poteku in razpletu naše zgodbe. Ne dvomimo, da bo naš list papirja ob koncu šolskega leta porisan s svetlimi in pisanimi barvami ter obogaten z besedami, ki izražajo veselje, srečo in zadovoljstvo.

Želimo vam obilo užitkov ob prebiranju.

Pom. ravnateljica vrtca pri OŠ
Tanja Bivšek

PRVI ŠOLSKI DAN

Je veterc zapihal, je dež prinesel. Otrokom pa verjetno je to prav vseeno bilo. Največkrat nasmejanih ust, mogoče tudi kakšna solza vmes, na odraslih in otroških obrazih.

In ja, imamo jih, novopečene prvošolčke. Pogumne, razigrane, vesele, igrive.

Želimo jim, da takšni ostanejo, in dodajo k temu še kakšno novo izkušnjo, ki jih bo v tem letu, kot je že v navadi, pripravljala na šolska leta, ki prihajajo.

Sprejeli smo jih učiteljice Nataša Ivartnik in Nevenka Sedovšek v 1.a in Nataša Lipovnik in Lucija Štrekelj v 1.b in vsi, ki jim bomo v teh letih pomagali in jih spodbujali.

Vsi bomo našli svojo pot, v kateri bo ščepec igre, ščepec resnosti, ščepec šale in ščepec šole.

Lepo nam bo, ker skupaj zmoremo vse!

Rebeka Vodovnik

PIŠEJO SE NOVE ZGODBE ...

Leto je naokoli. Spet je tu september in nova generacija petošolcev.

Namesto v šolo smo se 3. septembra odpravili v Materado pri Poreču. Vzgojno-izobraževalni rekreacijski center – VIRC, katerega upravlja Zveza prijateljev mladine Maribor, nam še vedno omogoča, da varno in zabavno preživimo letno šolo v naravi.

Tokrat vsem bralcem nudimo nekaj užitkov ob branju. Spisala se je namreč prav posebna zgodba, ki je bila nam tudi zagrana na poseben, hudomušen način.

JANEZEK IN ŠTIRJE NORCI

Bil je lep septembrski dan in Janezek je šel v šolo v naravi. Janezek ni imel veliko prijateljev, zato je pristal v sobi s štirimi norci.

Ta soba pa ni bila najbolj urejena. Bila je namreč najstarejša soba tam naokoli: luči niso delovale, vrata in postelje so škripale in bila je polna pajčevin. Janezek zaradi teh groznih stvari ni mogel zaspati, norci pa so smrčali kot nori.

In končno je bilo jutro, Janezek pa je bil zelo zaspan. Za zajtrk je bila hrana zelo ogabna, nihče je niti povohati ni

želel, le norci so jedli kot pujsi. Ko so se spravljali na plažo, Janezek ni našel svoje brisače. Čez čas je zagledal svojega cimra z njo. Janezek ga je vprašal: »Zakaj imaš mojo brisačo?« Cimer pa je odvrnil: »Oprosti, zamešal brisačo.« Janezek ga je začudeno pogledal in dejal: »Kako si jo lahko zamešal? Ti imaš belo brisačo, jaz pa črno.« Janezek na koncu obupa, brisače ne dobi nazaj.

Med počitkom želi Janezek brati in ugotovi, da nima knjige. Išče jo in išče. Pogleda v vse kote sobe, nato pa na dvorišču zagleda svoja dva cimra, kako si podajata njegovo knjigo. Janezek skozi okno glasno zakriči, da ga skoraj vrže po tleh.

z njo vozili vsi štirje norci. Takoj je odhitel k njim. Nekaj jim je zašepetal na uho. Vrnili so mu rolko in tudi vse njegove ostale stvari.

Od takrat naprej so bili prijatelji in si stvari med seboj tudi prijazno delili.

Vita, Neli, Daša, Mojca, Katrina in Vanessa

Hitro odhiti ven in se zdere nad norcema: » Zakaj si podajata mojo knjigo?« Ta dva odgovorita: »Ni se nama dalo iti po žogo.« Janezek ježno zabrusi: »Kako se vama ni dalo po žogo, saj leži le pol metra stran?« Norca pa prepričljivo odvrneta: »Ker je pol metra več kot en kilometer stran!« Janezek zmajuje z glavo in spet obupa. Ostal je tudi brez knjige.

Kmalu nastopi večerja. Za večerjo je bila pokošena trava z dvorišča in norci so se spet basali kot nori. In Janezek? Spet je šel lačen v posteljo.

To noč spet ni spal. Njegova postelja je tako škripala, da še oči ni mogel zatisniti.

Naslednje jutro so imeli nakupovalni dan. Janezek si je kupil rolko, a tudi te ni imel prav dolgo. Na dvorišču so se

ŠOLA V NARAVI JE ZA NAMI, VSI PA SMO POLNI VTISOV IN DOŽIVETIJ, KI JIH NE BOMO ZLAHKA POZABILI. USPEŠNO SMO OPRAVILI PROGRAM PLAVANJA, SE NAVAJALI NA RED IN DISCIPLINO, BILI ODGOVORNI IN USTVARJALNI TER PREDVSEM PRIJATELJSKI DRUG DO DRUGEGA.

Petošolci in spremljevalci

MEŽICA OPEN: OB BOK NAJVEČJIM ODBOJKARSKIM TURNIRJEM

Med 26. in 28. julijem je v Mežici na letnem telovadišču potekal turnir Mežica open 2018. Dvodnevni turnir je v občino privabil številne odbojkarske navdušence in tekmovalce, ki so se potegovali za lep nagradni sklad.

Mežica Open je drugi največji turnir v odbojki na mivki v Sloveniji. 26 ekip, 13 moških in 13 ženskih se je letos potegovalo za bogat nagradni sklad v višini 5 tisoč

evrov, ki je bil razdeljen med najboljše štiri moške in ženske ekipe. Nagradni sklad je med slovenskimi turnirji bogatejši samo še v Ljubljani, Mežica je torej naslednja destinacija za

najboljše odbojkarje v državi.

Na mežiški mivki sta med moškimi ekipami slavila Danijel Pokeršnik in Tadej Boženek – aktualna državna prvaka, ki

Fotografije: Miran Žlebnič

sta le nekaj dni pred začetkom Mežica open drugič zapored ubranila naslov najboljših odbojkarjev na mivki v državi. Naslov prvaka mežiškega turnirja pa sta si med ženskami priborili Ana Skarlovnik in Jelena Pešič. Na turnirju so sodelovale tudi ekipe iz tujih držav, proti najboljšim slovenskim odbojkarjem so se pomerili tekmovalci s Hrvaške in z Nizozemske.

»Celoten turnir si je v teh dneh ogledalo okoli 1.500 gledalcev in navijačev, ki so bili navdušeni nad prikazano igro, zvezdniki slovenske odbojke na mivki, ter nad samo organizacijo turnirja,« pravi organizator Robi Stane, ki je nad obiskom turnirja zelo zadovoljen. Odprti turnir Mežice je tudi precejšen finančni zalogaj, Staneta veseli, da pri tem pomaga tudi občina. Lansko leto je Mežica Open

prvič postal tudi proračunska postavka, kar organizatorjem omogoča, da turnir iz leta v leto nadgrajujejo in izboljšujejo. »Tako obiskovalcem kot igralcem smo obljubili, da se bomo v prihodnjem letu še bolj potrudili, še bolje organizirali turnir ter s tem poskušali privabiti še kakšno ekipo več,« še dodaja Robi Stane.

Jon Petek

SVETOVNE IGRE MLADIH V CELOVCU

Bil je sončen četrtek popoldan, ko smo se ekipa starejših deklic Odbojarskega kluba Mežica odpravile na Svetovne igre mladih v Celovec na avstrijsko Koroško. Na tekmovanje nas je odšlo osem igralk. Ob pogledu na goro prtljage, nas je glava bolela še preden smo zaprli vrata kombija, saj nismo vedeli, kam in kako naj zložimo vse kovčke in nahrbtnike. No, nekako nam je uspelo in odpeljale smo se zabavnemu vikendu naproti. Po prijavi na mestnem stadionu v Celovcu smo prispele v kamp ob jezeru Hafnersee.

UWG 2018

Najprej smo poiskale primeren prostor in pričele postavljati šotore. Zabijanje klinov ter napenjanje vrvic je bilo zelo zabavno, a je trajalo tako dolgo, da je medtem začelo močno deževati. Nekaterim je uspelo šotore postaviti vsaj toliko, da so jim nudili zatočišče pred nepričakovanim nalivom, ostale pa so se med postavljanjem bojevale z velikimi dežnimi kapljami. Na srečo je dež kmalu ponehal in vse premočene smo se vrgle v toplo jezero. Razposajeno smo se potapljale, škropile in se igrale razne igre. Prijetno kopanje je minilo kot bi mignil in že se je zmrčilo. Zvečer smo odšle na večerjo v Mc Donalds, kjer je bil res zlata vreden tudi »free WI-FI«. Ponoči je ponovno začelo deževati in šotori so bili na preizkušnji. Zaradi dežja, ki je »trkal po strehi«, je bilo tudi precej težje zaspati. Zjutraj smo se nekatere bolj slabo naspane prebudile že okoli seme ure. Sedele smo pred šotori, ter uživale v hladnem poletnem jutru. Saj veste, kako pravijo, po dežju vedno posije sonce in tudi nas so kmalu pozdravili topli sončni žarki.

Pred tekmo

Naša prva tekma je bila na sporedu ob 12.00 uri, zato smo prej imele dovolj časa za pripravo in počitek po bolj slabo prespani noči. Po prvi odigrani tekmi in prebitem ledu sta nas ta dan čakali še dve tekmi skupinskega dela tekmovanja. Po uspešno odigranih tekmah je bila ob 20. uri na sporedu slavnostna otvoritev Svetovnih iger mladih 2018. Na osrednjem celovškem stadionu smo poiskale ostale slovenske predstavnice ter se jim pridružile ob ogledu svečane otvoritve. Na otvoritvi so predstavili vseh trinajst športov na igrah, v katerih je tekmovalo preko deset tisoč udeležencev. Med njimi tudi nekaj neobičajnih, kot so hokej na travi, ameriški nogomet, orientacijski tek itd. Na otvoritvi so nastopili različni pevci in glasbene skupine in s tem poskrbeli za boljše vzdušje, za zaključek pa je sledil še veličasten ognjemet. Seveda smo z novimi prijatelji naredile še nekaj »selfjev« ter se odpravile nazaj proti našemu šotorišču ob jezeru Hafnersee. Zbudile smo se v oblačno jutro, katerega nam je polepšal obilen zajtrk. Takoj za tem smo imele tekmo, ki nas bi vodila v izločilne boje. Dovolj smo se zbrale in prikazale igro, s katero smo tekmice premagale. Ker je bil ostali

del dopoldneva brez tekem, smo se za nagrado lahko podale v nakupovalni center na kosilo ter po nakupih.

Naši naslednji tekmi sta bili na sporedu v popoldanskih urah, kar ena za drugo. Že precej utrujene, a še vedno borbene smo žal morale priznati premoč nasprotni ekipi, čeprav smo se z njimi odlično kosale. Seveda pa slabe volje na naših obrazih ni bilo moč najti, saj so porazi in zmage sestavni del športa in tako je bilo tudi tokrat.

Med tekmo

Po tekmah pa je zvečer sledil še »vrhunec« vikenda – disko zabava vseh udeležencev Svetovnih iger mladih. Tam smo spoznale veliko sovrstnikov in sovrstnic iz tujih držav kot na primer Poljske, Italije, Madžarske, Združenih držav Amerike, Švice ... Poizkusile smo pravo italijansko pico ter sklepale nova prijateljstva. Veliko smo plesale, prepevale ter se zabavale še dolgo v večer. Po koncu diska smo si z novimi prijatelji izmenjali kontakte, ter se poslovili v upanju, da se vidimo prihodnje leto.

Disko je bil »the best«

Sproščanje

Naslednje jutro smo se še zadnjič odpravile na zajtrk ter na prijetno osvežitev v jezero. Čakala pa nas je še zahtevna naloga, saj smo morale pospraviti šotore ter spraviti vso prtljago ponovno v kombi. Glej ga zlomka, tokrat nam je uspelo v prvo! Preden smo zapustile Celovec, smo se ustavile še na finalni tekmi rokometnega turnirja ter z navijanjem pomagale ekipi iz Slovenije do zmage. Pa dobri uri vožnje smo prispele v Mežico in se poslovile do začetka naslednje sezone. Svetovne igre mladih UWG Klagenfurt 2018, so bile za nas doživetje, velika izkušnja in hkrati preizkus naše samostojnosti. Upamo, da se bomo lahko tekmovanja udeležile tudi naslednje leto.

TAKO PA SO TO IZKUŠNJO OPISALA NEKATERA DEKLETA:

Na UWG je bilo super! Zelo smo se zblížale kot ekipa ter postale še boljše prijateljice. Kljub tekmovanju je bilo dogajanje dokaj sproščeno, kar mi je bilo zelo všeč. Naslednje leto se bomo tja odpravile še boljše in močnejše!

Anja Borko

Na turnirju mi je bilo najbolj všeč spanje v šotorih, saj smo zaradi tega ves čas tičale skupaj. Veliko smo se kopale v bližnjem jezeru ter se sončile na pomolu. Najbolj zabavne pa so bile vožnje v kombiju ter spoznavanje sovrstnikov.

Ana Krivec

Sprva se iger nisem hotela udeležiti, a če pomislim zdaj mi sploh ni žal, saj so bile enkratna izkušnja ter veliko sem se naučila od ostalih boljših igralk oz. se primerjala z njimi. Vsako jutro so me v dan ponesli odlični hotelski zajtrki. Prav zaradi njih se veselim naslednjega poletja.

Lara Ozimic

Tinkara Lednik

Z LAHKIM LETALOM nad težke naloge PA ŠE VIRUS JE BIL ...

Domen Grauf, po naslovu bivanja nekdanj Mežičar, po srcu vedno »š'ti Korošč«, je, to že veste, ker smo ga predstavili tudi v Šumcu, pilot.

V začetku julija sem ga zasledila v, tako se je zdelo, reklam za telovadnico, ki posamezniku z nekaj truda pričara sanjsko

postavo. Zdelo se je pa tako samo po prvem ošvrku fotografije na Domnovem blogu, kjer je oznanil, da se namerava udele-

žiti 16. svetovnega prvenstva v letenju z ultralahkimi letalnimi napravami v Nagykanizsi na Madžarskem. In to je tudi tema

Slikano na uradni otvoritvi

Priprava na nalogo navigacije

tega zapisa, najpomembnejša stvar – letenje, dober rezultat in ne hitro hujšanje.

Svetovno prvenstvo v letenju z ultralahkimi motornimi letali (WMC 2018) je v madžarskem kraju Nagykanizsa potekalo od 8. do 18. avgusta. Domen Grauf

je na njem letel in opravljal vse zadane naloge v tandemu z navigatorjem Vojkom Fattorijem, s katerim sta na državnih prvenstvih v letenju ultralahkih letal že dvakrat skupaj stala na stopničkah za zmagovalce.

Za nepoznavalca tovrstnih

tekmovanj je prebiranje Domnovega bloga, popisa tekmovalnih dni, svojevrsten izziv. Zanimiv izziv, a včasih sem vendarle morala dvakrat prebrati kako stvar, da sem si ustvarila predstavo, kaj vse je morala ekipa ultralahkega letala prestati in opraviti.

Vzletanje iz "deck"-a kot se imenuje vzletni poligon

Na kratko: posadke se med seboj pomerijo v različnih disciplinah in nalogah, ki jih dobijo od organizatorja prvenstva pred pričetkom vsake discipline posebej. Discipline so sestavljene iz navigacije, tehnike pilotiranja z natančnim pristajanjem in ekonomičnosti letenja, kjer mora posadka z omejeno količino goriva znati kar najbolje izkoristiti lastnosti in zmogljivosti letala ter opraviti zadano nalogo.

Zdaj pa razjasnimo tisto s čudodelno telovadnico. Tekmovalna pravila določajo maksimalno vzletno težo motornega letala s padaloma, ki znaša 472,5 kg. Upošteva se teža praznega letala, teža pilota in navigatorja ter minimalno količino goriva v rezervoarju, kar je 14,5 kg. Domen je zapisal: "Najprej sem od 472,5 kg odštel prazno letalo, ki je tehtalo 318,9 kg. Izračun je pokazal, da ostane samo še 153,6 kg. To

je bil signal, da bo treba nekaj narediti ... Obstajali sta dve možnosti. Prva je zmanjšanje teže letala na način, da iz njega poberem vse stvari, ki jih je možno odstraniti. Izkazalo se je, da ni mogoče zmanjšati teže za več kot 9 kg. Torej ostane bolj "kruta" možnost ... Dvigniti moram rit in postati fit." Dvignil jo je 3.1.2018 in do začetka julija je naš mežiški pilot izgubil 17,3 kilograme. Kaj vse je moral za to storiti, čemu vse se odreči, si lahko predstavljate ...

Pomembno je, da sta z navigatorjem Fattorijem lahko sedla v Pipistrel VIRUS 912 skupaj s padaloma, kompasom (tudi za tega je moral Domen poskrbeti, da ni nabavil ta težkega) in ostalimi pripomočki in jeziček na tehtnici ni niti malo trzil čez 472,5 kilograma.

Na WMC 2018 je sodelovalo 39 posadk iz 10 držav. Med 78 piloti in navigatorji je bilo nemalo

takih z mnogo izkušnjami s tovrstnih tekmovanj. Te izkušnje je Domen Grauf začel nabirati prav na letošnjem svetovnem prvenstvu, zato je njegov rezultat – 10. mesto – odličen!

Lahko bi se veselili novih izkušenj na svetovnem prvenstvu 2020, a Domen Grauf na svojem blogu piše, da se ga morda ne bo udeležil, ker mu žena ne dovoli. Popolnoma razumem gospo Grauf – tudi sama ne bi želela pred tekmovanjem sedem mesecev preživeti ob lačnem moškem.

Vseeno držimo pesti, da čez štiri leta ponovno pišemo o nabiranju izkušenj na svetovnem prvenstvu. Za letos pa iskrene čestitke!

Zapise Domna Graufa lahko preberete tudi na: <http://wmc2018.aerovizija.com/>.

Jerneja Vertačnik

DIRKA NA ŠTENGE

iz leta v leto bolj napeta

Vsako leto se na dan poletnega vikenda skozi Mežico in v strm klanec proti Peci zapodijo številni kolesarji, ki lovijo naslov mežiškega kolesarskega prvaka. Marš na Štenge postaja tradicionalni športni dogodek, ki se je razvil iz želje po rekreaciji in druženju.

Iz skromne želje po druženju je dogodek Marš na Štenge v nekaj letih prerasel v pravo koroško kolesarsko tekmovanje. »Ko smo Marš na Štenge organizirali prvič, smo si želeli samo nekega dogajanja in prijateljskega tekmovanja v kolesarjenju,« pojasnjuje glavni organizator **Primož Doler**. »Glede na to, da organizatorji sami radi kolesarimo, smo želeli privabiti in vzpodbuditi tudi druge občane, da sedejo na

kolo in se podajo na Štenge.«

Že na prvem tekmovanju so našteji preko 60 tekmovalcev in tudi letošnja izvedba Marš na Štenge je v Mežico privabila številne kolesarje, željne tekmovanja, rekreacije in premagovanja mežiških klancev. »Vsako leto smo se še bolj trudili,« pravi Doler. Marš na Štenge pa je s trudom organizatorjev postala vidna koroška kolesarska dirka, ki privablja

tekmovalce tudi iz sosednjih držav. Med tekmovalci so bili tudi kolesarji iz Ljubljane in iz Avstrije, med njimi Rok Naglič, eden najboljših slovenskih kolesarjev.

TRASA JE PRIMERNA ZA VSE GENERACIJE

Sama trasa tehnično ni zahtevna, pojasnjuje Primož Doler, a gre za konkretno kondicijsko preizkušnjo. »Prvih sedem kilometrov, torej do

Šteng, je konstanten vzpon, nato se začne bolj lahkotno kolesarjenje. Proga je relativno kratka, meri 21 kilometrov, a pri samem vzponu se kolesarji že utrudijo, zato lahko spust hitro postane nevaren,« pravi. A proga je primerna za vse generacije. »Kolesarji tudi otroci in starejši, fizičnih in starostnih omejitev praktično ni,« pojasnjuje Doler, saj je tekmovanje v prvi vrsti namenjeno druženju in rekreaciji.

Tekmovanje pa je pravi organizacijski zalogaj. Na nekdanjem kopališču, kjer je začetek in konec dirke, vsako leto priredijo tudi spremljevalni program za otroke, da se lahko igrajo in zamotijo v času, ko njihovi starši kolesarijo. Letos so najmlajšim pripravili »mini« Marš na Štenge, vključili so nov 'pump-track' in spretnostni poligon, zabavali pa so se lahko tudi v improviziranem bazenu iz

bal. Seveda pa ne manjka niti hrane, pijače in glasbe. »Mislim, da se dogodek razvija v pravo smer, truditi se moramo še naprej,« pravi Doler, ki že optimistično zre v naslednjo izvedbo mežiškega *Tour de France* prihodnje leto.

Jon Petek

Fotografije:
Miran Žlebnik

PRIMOŽ DOLER:

»Vidim potencial, da se v naših krajih razvije kolesarski turizem.«

Ne mineva prav dolgo od časov, ko se je z bogato smučarsko in kopališko ponudbo v mežiškem hotelu trlo turistov. S postopnim ugašanjem možnosti za aktivno preživljanje počitnic Mežica ni bila več mamljiva destinacija za domače in tuje turiste, kmalu za tem je ugasnil tudi hotel in s tem turistične nočitvene kapacitete v kraju. A ambiciozni Mežičan Primož Doler vidi v Mežici priložnost za razvoj trajnostnega turizma, natančneje kolesarstva in pohodništva. Vizija in želja po tem, da v kraju turista zadrži dlje časa, sta ga pripeljali do tega, da je s partnerico Natašo odprl kolesarski 'bed & breakfast' B&B, kjer turistom poleg nočitve z zajtrkom ponuja tudi vodene kolesarske ture.

Primož, lahko bi rekli, da si se z odprtjem turističnih nastanitev v Mežici, kjer je turizem zamrl, lotil drznega projekta. Kako je prišlo do te odločitve?

V preteklih letih sva s prijateljem Janijem Hercogom v Mežico pripeljala mnogo turistov kolesarjev. Skupaj smo kolesarili po mežiških hribih in gozdovih, a ker v Mežici nismo

imeli nočitvenih kapacitet, sva jih morala peljati v Topolščico. Vožnja nama je vsak dan odžirala veliko dragocenega časa, zato sem začel razmišljati v smeri, kako bi lahko turista

obdržal v Mežici. Poleg tega vidim potencial, da se v naših krajih razvije kolesarski turizem.

Velikokrat govorimo o neizkoriščenem potencialu, ki ga naši kraji premorejo. Kje ti vidiš to možnost za razvoj turizma?

Kolesarski in s tem turistični potencial nas obdaja – imamo izjemno neokrnjeno naravo. Prepoznati moramo, da je to praktično edino, kar lahko Mežica turistu ponudi. Če bi imeli jezera, bi se turisti kopali ali lovili ribe, če bi imeli smučišče, bi se smučali. A tega nimamo, vse, kar lahko ponudimo so pohodniške in kolesarske poti.

Koliko nočitvenih kapacitet ponujate?

Trenutno imamo dve

štiriposteljni sobi in štiri dvoposteljne, skupno šestnajst nočitvenih kapacitet. Vsaka soba ima svojo kopalnico s straniščem, Nataša pa gostom vsako jutro pripravi tudi zajtrk.

Pa se kapacitete polnijo?

Zaenkrat se še nikjer ne oglašujemo. A takoj, ko registriraš podjetje, si viden med ponudniki nočitev. Tudi namembnost je znana in preko tega nas gostje najdejo. K priljubljenosti regije je pripomogla tudi svetovna enduro serija, pripomorejo priporočila kolesarjev, s katerimi smo v prejšnjih letih skupaj kolesarili.

Torej je EWS dejansko pripomogel k razvoju kolesarskega turizma na Koroškem?

Da, Koroško je postavil na zemljevid kolesarstva. Tega bi se morale občine in država zavedati in začeti delati v tej smeri. Če lahko regije v Italiji, Franciji, Španiji in še kje živijo od kolesarskega turizma, bi lahko tudi Mežica oziroma Koroška. Drugod so kolesarji pokazali, da veliko trošijo, a hočejo za svoj denar nekaj tudi dobiti.

Gostje hotela imajo tudi možnost vodenih kolesarskih tur. Kam jih največkrat popelješ?

Odkar je na Koroškem potekala tekma svetovne enduro serije EWS, je največ povpraševanja po tako imenovanih gozdnih »trailih«. To pomeni, da zjutraj kolesa naložimo na prikolico in se odpeljemo do začetka oziroma vrha gozdne kolesarske poti. Kolesarimo predvsem po

dveh, ki sta bili vključeni v tekmo svetovne serije. Imamo pa še dosti skritih trailov, na katere obiskovalcev ne smemo preveč navajati, da ostanejo dovolj skriti.

Ali izbiro ture prilagajate željam gostov?

Izbira je odvisna od želje in zmožnosti gosta. Nekateri imajo raje cross-country ture. Kolesariti začnemo pri hotelu in glede na njihove zmožnosti določimo dolžino. Povprečno prekolesarimo od 50 do 70 kilometrov, ob tem pa premagamo 1500 metrov nadmorske višine.

Je Koroška turistično dovolj popularna, da lahko »bed&breakfast« v Mežici uspe?

Upam. Prepotoval sem že velik del Evrope, kjer cveti kolesarski turizem; od Sicilije in Francije, do Skandinavije, Grčije, Turčije ... In ko sem ob tem opazoval okolico, sem se vprašal: kaj imajo več kot mi doma? Na Koroškem imamo vse, kar za turizem potrebujemo. Razdalje med kraji so kratke, tujcu ena ura vožnje ne predstavlja bremena, navajeni so daljših razdalj. Če so nastanjeni pri nas v Mežici, lahko kolesarijo po mežiških hribih, se kopajo na avstrijskih jezerih, imajo odlična izhodišča za pohode, blizu so smučišča, obiščejo lahko Podzemlje Pece in druge znamenitosti. Pri nas je pozitivno tudi to, da ni množičnega turizma, kar je odlično za turiste, ki iščejo aktivne, a umirjene počitnice.

Kakšni so tvoji cilji in želje v

prihodnjih letih?

Rad bi videl, da ko gost pride v Mežico, točno ve, zakaj je prišel. Na turistični zemljevid se moramo postaviti kot gorskokolesarska destinacija. Imamo super teren in to moramo izkoristiti. A jaz nisem tista oseba, ki se lahko dogovarja s kmeti in lastniki gozdov, nisem tisti, ki sestavlja projekte. Zato imamo občine in državo. S tem bi med drugim dosegli, da krajanom pride v podzavest, da je kolesarjenje po naravi povsem običajen in priljubljen šport. Zanimivo bi bilo denimo videti kolesarski park na strminah nekdanjega smučišča. Verjetno se bi ob tem našel še kak posameznik, ki bi v Mežici odprl sobe ali apartmaje za turiste.

Jon Petek

MARTINOV KONCERT
VLADO KRESLIN & MALI BOGOVI

Sobota, 10. 11. 2018 ob 19. uri

Rezervacije in informacije: www.narodnidommezica.si

**OTROŠKI ABONMA
2018/2019**

Vabljeni na predstave za izven
v letošnjem otroškem abonmaju,
ki se je začel s 13. septembrom.

PROGRAM ABONMAJA:

- 13. 9. 2018 – Pika in gusar Val
- 4. 10. 2018 – Bi se gnetli na tej metli
- 25. 10. 2018 – Glasbena hiša
- 15. 11. 2018 – Zvezdica zaspanka
- 29. 11. 2018 – Ščeper in Mba
- 10. 1. 2019 – Sprej proti pošastim

Vse predstave bodo predvidoma ob četrtek ob 17. uri. Spremljajte nas na naši spletni strani www.narodnidommezica.si ter facebook in instagram profilu.

Dobrodošli na sedežih kulture!

UREDNIŠKI
ODBOR

župan
Dušan Krebel

odgovorna urednica
Jerneja Vertačnik

direktor občinske uprave
Blaz Saloven

člani uredniškega odbora
Jožef Libnik
Barbara Prevorčič
Ida Paradž
Jon Petek

Glasilo Občine Mežica izhaja 4 x letno v nakladi 1.600 izvodov in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Vsem, ki ste s prispevki sodelovali, se najlepše zahvaljujemo. Prosimo, da s svojimi prispevki tudi v bodoče sodelujete, ker bo le na ta način naše glasilo pestro in zanimivo.

Prispevki ne bodo honorirani, uredniški odbor pa si pridružuje pravico do njihovega izbora.

Oddaja dokumentov naj bo na digitalnem mediju (tekstovni članki v Microsoft Word-u, fotografije pa priložene ločeno v formatu jpeg ali tiff, in sicer na resoluciji 300 dpi s krajšo stranico najmanj 10 cm). Fotografije, ki ne bodo primerne velikosti (npr. snete iz spleta – 72 dpi / 70 KB) ne bodo objavljene. Fizično oddane fotografije, ki ste jih prispevali, lahko po objavi glasila dvignete na tajništvo občine Mežica.

Svoje prispevke pošljite na naslov:

**Občina Mežica
Trg svobode 1,
2392 Mežica**

info@mezica.si

izdala
Občina Mežica

lektoriranje
Jerneja Vertačnik

fotografije
avtorji člankov

fotografija na naslovnici
Uroš Podovšovnik

oblikovanje
Jasna Kalčič Rajzer, atelje jk@

tisk
Malex d.o.o.

naklada
1.600 kosov

www.mezica.si